

**Ontwerp van decreet houdende afwijkingen op de
omgevingsvergunningsplicht, omgevingsmelding en andere
toelatingen in geval van een defensiegerelateerde
uitzonderingssituatie**

Op voorstel van de Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van:

- 1° richtlijn 2011/92/EU van 13 december 2011 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten;
- 2° richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna.

Art. 3. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° beveiligde zending: een van de volgende betekeningswijzen:
 - a) een aangetekende brief;
 - b) een afgifte tegen ontvangstbewijs;
 - c) elke andere door de Vlaamse Regering toegelaten betekeningswijze waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld;
- 2° DABM van 5 april 1995: het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;
- 3° defensiegerelateerde uitzonderingssituatie die noopt tot het versneld operationeel kader inzake omgevingsvergunningen voor defensiegerelateerde handelingen of exploitaties”, afgekort als “defensiegerelateerde uitzonderingssituatie: elke gebeurtenis of ernstige bedreiging die de fundamentele constitutionele, politieke, economische of

sociale structuren van België of de Europese Unie ernstig kan destabiliseren en, met name, een rechtstreekse bedreiging kunnen vormen voor de samenleving, de bevolking of België of de Europese Unie als zodanig, met inbegrip van terroristische activiteiten, die een snelle opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal noodzakelijk maakt of het versneld klaarmaken van de wegeninfrastructuur opdat deze voldoende inzetbaar is voor strategische militaire mobiliteit;

- 4° Natuurdecreet van 21 oktober 1997: het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;
- 5° passende beoordeling: de beoordeling, vermeld in artikel 36ter, §3, van het Natuurdecreet van 21 oktober 1997 of in artikel 19, derde lid, van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten;
- 6° wapens, munitie en oorlogsmateriaal: de wapens, de munitie en het oorlogsmateriaal die opgenomen zijn in de lijst met producten, vermeld in artikel 346, eerste lid, b) en tweede lid van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Art. 4. §1. Dit decreet is van toepassing in afwijking op de omgevingsvergunning, meldingsakte, vergunning, toestemming, ontheffing, machtiging, of toelating, opgenomen in of in uitvoering van:

- 1° de VCRO van 15 mei 2009;
- 2° het DABM van 5 april 1995;
- 3° het Natuurdecreet van 21 oktober 1997;
- 4° het Bosdecreet van 13 juni 1990;
- 5° het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.

§2. De artikelen 6 en 7 kunnen worden toegepast nadat de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie is afgekondigd overeenkomstig artikel 5.

Art. 5. §1. De Vlaamse Regering kondigt de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie af voor een bepaalde duur die strikt noodzakelijk is en in geen geval langer mag zijn dan twee jaar, na de federale minister, bevoegd voor defensie, te hebben geraadpleegd.

Na het verstrijken van de periode, vermeld in het eerste lid, kan de Vlaamse Regering de instandhouding van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie afkondigen telkens voor een periode van maximaal één jaar, na de federale minister, bevoegd voor defensie, te hebben geraadpleegd.

§2. Elk besluit van de Vlaamse Regering als vermeld in paragraaf 1, treedt onmiddellijk in werking en wordt bij decreet bekrachtigd binnen een termijn van vijftien dagen vanaf de inwerkingtreding ervan.

Het besluit van de Vlaamse Regering, vermeld in paragraaf 1, treedt buiten werking als het niet wordt bekrachtigd binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, behalve bij toepassing van het derde lid.

Als het Vlaams Parlement door overmacht niet kan samenkomen binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, stelt de Vlaamse Regering de overmachtssituatie vast. Het besluit van de Vlaamse Regering, vermeld in

paragraaf 1, wordt dan bekrachtigd op de eerstvolgende bijeenkomst van het Vlaams Parlement.

Art. 6. §1. Voor de uitvoering van stedenbouwkundige handelingen als vermeld in artikel 4.2.1 en 4.2.2 van de VCRO van 15 mei 2009, voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste, tweede of derde klasse als vermeld in artikel 5.2.1 van het DABM van 5 april 1995, en voor alle handelingen waarvoor een omgevingsvergunning, meldingsakte, vergunning, toestemming, ontheffing, machtiging of toelating vereist is overeenkomstig het Natuurdecreet van 21 oktober 1997, het Bosdecreet van 13 juni 1990 en het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 en hun uitvoeringsbesluiten, is geen omgevingsvergunning, meldingsakte, vergunning, toestemming, ontheffing, machtiging of toelating vereist krachtens die regelgevingen en kan toelating gegeven worden voor de handelingen en exploitatie via de beslissing, vermeld in artikel 7, §2, eerste lid, als voldaan is aan al de volgende voorwaarden:

- 1° de handelingen of exploitatie zijn uitsluitend bestemd voor de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal of voor het aanleggen, uitbreiden of verbeteren van wegen en hun aanhorigheden;
- 2° de handelingen of exploitatie zijn noodzakelijk hetzij om tot een snelle opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal over te gaan, hetzij om de wegeninfrastructuur versneld klaar te maken opdat deze voldoende inzetbaar is voor strategische militaire mobiliteit;
- 3° de handelingen of exploitatie voor de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal vinden niet plaats in ruimtelijk kwetsbaar gebied als vermeld in artikel 1.1.2, 10°, van de VCRO van 15 mei 2009, tenzij ze worden uitgevoerd binnen bestaande constructies, met dien verstande dat in de beslissing, vermeld in artikel 7, §2, eerste lid, toegestaan kan worden om bestaande constructies uit te breiden als dat vereist is om redenen van algemeen belang die verband houden met de noodzaak tot snelle opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal;
- 4° de handelingen of exploitatie voor de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal vinden niet plaats in een speciale beschermingszone als vermeld in artikel 2, 43°, van het Natuurdecreet van 21 oktober 1997, tenzij de speciale beschermingszone een zeehavengebied omvat, zoals afgebakend in een ruimtelijk uitvoeringsplan of bij gebrek daaraan, zoals afgebakend conform artikel 3 van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens, en de handelingen of exploitatie in dat zeehavengebied plaats vinden;
- 5° de algemene en sectorale milieuvoorwaarden en verplichtingen, en de toepassingsregels ervan, die zijn bepaald bij of krachtens het DABM van 5 april 1995, worden nageleefd;
- 6° als een ontbossing gebeurt, dan wordt die ontbossing in natura gecompenseerd conform de principes van het Bosdecreet van 13 juni 1990, zonder dat de administratieve procedure daarvoor gevolgd moet worden, binnen een periode van twee jaar na het verstrijken van de termijn waarvoor de Vlaamse Regering de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie heeft afgekondigd dan wel in stand heeft gehouden;

- 7° de handelingen of exploitatie worden niet uitgevoerd aan of in goederen die goederen die erkend zijn als werelderfgoed of die in de bufferzone van het werelderfgoed liggen conform artikel 11 van de overeenkomst inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld, opgemaakt in Parijs op 16 november 1972, in de volgende gevallen:
- a) als de goederen voorkomen op de lijst van het werelderfgoed;
 - b) als de handelingen of exploitatie voor de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal zich situeren op percelen in de bufferzone, zoals goedgekeurd door het UNESCO-werelderfgoedcomité, die op minder dan honderd meter van het werelderfgoed liggen;
 - c) als de percelen in de bufferzone, zoals goedgekeurd door het UNESCO-werelderfgoedcomité, op meer dan honderd meter van het werelderfgoed liggen, maar de handelingen strekken tot oprichting van een constructie met een hoogte van meer dan vijftien meter;
- 8° de handelingen of exploitatie worden niet uitgevoerd aan of in goederen die in toepassing van het tweede protocol bij het Verdrag van 's-Gravenhage van 1954 inzake de bescherming van culturele goederen in geval van een gewapend conflict onder versterkte bescherming zijn gesteld.

§2. In afwijking van paragraaf 1, 5°, kan de Vlaamse Regering in de beslissing, vermeld in artikel 7, §2, afwijkingen toestaan op de algemene en sectorale milieuvoorwaarden, als dat vereist is om redenen van algemeen belang die verband houden met de noodzaak tot hetzij een snelle opschaling van de productie of handel in wapens, munitie of oorlogsmateriaal, hetzij een versneld klaarmaken van de wegeninfrastructuur opdat deze voldoende inzetbaar is voor strategische militaire mobiliteit of als het onmogelijk is om bepaalde milieuvoorwaarden na te leven.

De onmogelijkheid, vermeld in het eerste lid, omvat ook de situatie waarin de kosten die verbonden zijn aan het naleven van de milieuvoorwaarden, onevenredig hoog zijn. De omvang van de afwijking is altijd beperkt tot wat noodzakelijk is.

§3. De Vlaamse Regering beslist geval per geval of toepassing gemaakt wordt van artikel 4.3.1, tweede lid, van het DABM van 5 april 1995.

§4. De regels voor de veiligheidsrapportage over de exploitatie van inrichtingen bedoeld in Titel IV/1, hoofdstuk V van het DABM van 5 april 1995 zijn niet van toepassing.

§5. Als de handelingen of exploitatie waarover de Vlaamse Regering gevraagd wordt de beslissing vermeld in artikel 7, §2, eerste lid, te nemen, uitgevoerd zouden worden buiten een speciale beschermingszone als vermeld in artikel 2, 43°, van het Natuurdecreet van 21 oktober 1997, maar betekenisvolle effecten kunnen hebben op een speciale beschermingszone, afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten, is de passende beoordeling niet vereist voorafgaand aan de beslissing van de Vlaamse Regering. De passende beoordeling wordt in dat geval door de initiatiefnemer opgemaakt, in overleg met het Agentschap voor Natuur en Bos, binnen zes maanden na de beslissing van de Vlaamse Regering.

Als op basis van de passende beoordeling, vermeld in het eerste lid, niet de zekerheid kan worden verkregen dat de handelingen of exploitatie, vermeld in het eerste lid, niet zullen leiden tot een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone in kwestie, neemt de initiatiefnemer alle nodige compenserende maatregelen om te waarborgen dat de algehele samenhang van de speciale beschermingszone en -zones bewaard blijft. Hij rapporteert aan het Agentschap voor Natuur en Bos over de uitvoering van de compenserende maatregelen, ten laatste binnen een jaar na het verstrijken van de termijn voor opmaak van de passende beoordeling, vermeld in het eerste lid.

Als de handelingen of exploitatie waarover de Vlaamse Regering gevraagd wordt de beslissing vermeld in artikel 7, §2, eerste lid, te nemen, uitgevoerd zouden worden binnen een speciale beschermingszone, is de passende beoordeling, vermeld in het eerste lid, wel vereist voorafgaand aan de beslissing van de Vlaamse Regering.

Als een passende beoordeling werd gemaakt in het geval vermeld in het derde lid, neemt de Vlaamse Regering de beslissing vermeld in artikel 7, §2, eerste lid, pas nadat ze de zekerheid heeft verkregen dat een gunstige beslissing niet zal leiden tot een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone in kwestie.

In afwijking van het vierde lid mag de Vlaamse Regering toch een gunstige beslissing nemen, ondanks de negatieve conclusies van de passende beoordeling van de gevolgen voor het gebied, als er voor de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone geen minder schadelijke alternatieve oplossingen zijn. Haar beslissing dat voldaan is aan de voorwaarden vermeld in artikel 6, §1, 1° en 2°, geldt als beslissing dat het project moet worden gerealiseerd omwille van dwingende redenen van groot openbaar belang die verband houden met tenminste de openbare veiligheid. In dat geval worden alle nodige compenserende maatregelen genomen om te waarborgen dat de algehele samenhang van het coherente Europese ecologische netwerk van speciale beschermingszones, Natura 2000 genaamd, bewaard blijft. Die maatregelen impliceren de actieve ontwikkeling van een evenwaardige habitat of het natuurlijk milieu ervan met minstens een gelijkaardige oppervlakte. De initiatiefnemer rapporteert aan het Agentschap voor Natuur en Bos over de uitvoering van de compenserende maatregelen, ten laatste binnen een jaar na de definitieve beslissing waarbij de afwijking is toegestaan.

§6. In de beslissing, vermeld in artikel 7, §2, kan de Vlaamse Regering afwijkingen toestaan op het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 en zijn uitvoeringsbesluiten, als dat vereist is om redenen van algemeen belang die verband houden met de noodzaak tot hetzij een snelle opschaling van de productie of handel in wapens, munitie of oorlogsmateriaal, hetzij een versneld klaarmaken van de wegeninfrastructuur opdat deze voldoende inzetbaar is voor strategische militaire mobiliteit, of als het onmogelijk is om bepaalde verplichtingen na te leven.

De onmogelijkheid, vermeld in het eerste lid, omvat ook de situatie waarin de kosten die verbonden zijn aan het naleven van de verplichtingen, onevenredig hoog zijn. De omvang van de afwijking is altijd beperkt tot wat noodzakelijk is.

De regels inzake de archeologienota bedoeld in hoofdstuk 5 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 zijn niet van toepassing.

§7. In de beslissing, vermeld in artikel 7, §2, kan de Vlaamse Regering afwijkingen toestaan op het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 en het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen en hun uitvoeringsbesluiten, als dat vereist is om redenen van algemeen belang die verband houden met de noodzaak tot hetzij een snelle opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal, hetzij een versneld klaarmaken van de wegeninfrastructuur opdat deze voldoende inzetbaar is voor strategische militaire mobiliteit, of als het onmogelijk is om bepaalde verplichtingen na te leven.

De onmogelijkheid, vermeld in het eerste lid, omvat ook de situatie waarin de kosten die verbonden zijn aan het naleven van de verplichtingen, onevenredig hoog zijn. De omvang van de afwijking is altijd beperkt tot wat noodzakelijk is. De exploitant van de inrichting of activiteit, of in het geval van het aanleggen, uitbreiden of verbeteren van een weg of zijn aanhorigheid, de wegbeheerder, blijft evenwel steeds de saneringsplichtige en aansprakelijke voor de bodemverontreiniging die tot stand is gebracht door emissies afkomstig van een inrichting, activiteit of handeling die toegelaten wordt door de beslissing, vermeld in artikel 7, §2, eerste lid. Onder de exploitant wordt de natuurlijke persoon of rechtspersoon begrepen die een ingedeelde inrichting exploiteert of voor de rekening van wie ze wordt geëxploiteerd.

§8. Als voor de toepassing van paragraaf 1 de aanleg, verbreding of aanpassing van een gemeenteweg vereist is, wordt dit niet beschouwd als de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg, zoals bedoeld in het decreet van 3 mei 2019 houdende de gemeentewegen, die een voorafgaande beslissing van de gemeenteraad behoeft.

Art. 7. §1. De initiatiefnemer die toepassing wil maken van de afwijkingsregeling, vermeld in artikel 6, maakt de volgende informatie over aan de Vlaamse Regering, per adres van het Departement Omgeving, de betrokken provincie en de betrokken gemeente, per mail en per beveiligde zending:

- 1° de perceelsgegevens als de gevraagde stedenbouwkundige handelingen of de exploitatie betrekking heeft op een perceel of meerdere percelen met een kadastraal nummer, behoudens in geval van versneld klaar te maken wegeninfrastructuren en aanhorigheden;
- 2° in geval van een exploitatie, de uiterste grenzen van de ingedeelde inrichting of activiteit, als de exploitatie betrekking heeft op een perceel zonder kadastraal nummer;
- 3° een beknopte, niet-vertrouwelijke beschrijving van de handelingen;
- 4° in voorkomend geval, de toepasselijke rubrieken van de indelingslijst, opgemaakt met toepassing van artikel 5.2.1 DABM van 5 april 1995;

- 5° een identificatie van de externe gevaarbronnen en gevoelige omgevingsobjecten en, in voorkomend geval, de nodige maatregelen om de veiligheid van de omgeving te garanderen;
- 6° de gevraagde afwijkingen op de algemene en sectorale milieuvoorwaarden, vermeld in artikel 6, §1, 4°;
- 7° in voorkomend geval, de gegevens over de aanleg, verbreding of aanpassing van een gemeenteweg als vermeld in artikel 6, §8.

§2. De Vlaamse Regering neemt een beslissing na de federale minister bevoegd voor defensie te hebben geraadpleegd. Ze beslist daarbij of al dan niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 6, §1, en of artikel 6, §2 en §3, van toepassing is.

De Vlaamse Regering kan alle maatregelen opleggen die ze nodig acht.

Daarnaast neemt de Vlaamse Regering geval per geval een beslissing over het al dan niet organiseren van inspraakprocedures. Als de Vlaamse Regering beslist om een inspraakprocedure te organiseren, stelt ze de termijn en modaliteiten daarvan vast en neemt ze de beslissing, vermeld in het eerste lid, na afloop van de inspraakprocedure. Als de Vlaamse Regering beslist om geen inspraakprocedure te organiseren, kan ze dat vaststellen in de beslissing, vermeld in het eerste lid.

§3. De beslissing van de Vlaamse Regering, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, treedt de dag na de datum van de beslissing in werking en wordt bij decreet bekrachtigd binnen een termijn van 15 dagen vanaf de inwerkingtreding ervan.

De beslissing van de Vlaamse Regering, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, treedt buiten werking als ze niet wordt bekrachtigd binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, behalve bij toepassing van het derde lid.

Als het Vlaams Parlement door overmacht niet kan samenkomen binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, stelt de Vlaamse Regering die overmachtssituatie vast en wordt de beslissing, vermeld in paragraaf 2, bekrachtigd op de eerstvolgende bijeenkomst van het Vlaams Parlement.

§4. De beslissing, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, wordt als volgt bekendgemaakt:

- 1° via een aanplakking gedurende minstens dertig dagen door de initiatiefnemer. Die aanplakking wordt uiterlijk de dag voor de start van de handelingen en exploitatie aangebracht overeenkomstig de bepalingen voor de aanplakking van een affiche van een verleende omgevingsvergunning;
- 2° het Departement Omgeving en de betrokken gemeente publiceren de beslissing op hun website, behalve in geval van overmacht;
- 3° de publicatie van het bekrachtigingsdecreet, vermeld in paragraaf 3, in het Belgisch Staatsblad, met in begrip van de niet-vertrouwelijke aspecten van de bekrachtigde beslissing.

Art. 8. De beslissing, vermeld in artikel 7, §2, eerste lid, houdt op uitwerking te hebben een jaar na het verstrijken van de termijn waarvoor de Vlaamse Regering de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie heeft afgekondigd dan wel in stand heeft gehouden, onverminderd de mogelijkheid om een omgevingsvergunning, omgevingsmelding, vergunning, toestemming, ontheffing of machtiging te verkrijgen via de reguliere procedures.

De constructie, of de onderdelen of uitbreiding ervan, met inbegrip van eventuele funderingen, nutsleidingen, verhardingen en reliëfwijzigingen, de functiewijzigingen en alle handelingen en exploitaties waarvoor toelating is gegeven in de beslissing, vermeld in artikel 7, §2, eerste lid, worden verwijderd of ongedaan gemaakt uiterlijk een jaar na het verstrijken van de termijn, vermeld in artikel 8, eerste lid, met uitzondering van de ontbossing die in natura gecompenseerd is met toepassing van artikel 6, §1, 5°. Na afloop van dat laatste jaar is de verdere instandhouding ervan niet meer toegelaten.

Art. 9. Voor dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten gebeurt het uitoefenen van de handhaving al naargelang de betrokken regelgeving volgens de regels bepaald in titel VI van de VCRO van 15 mei 2009 of in titel XVI van het DABM van 5 april 1995.

Hoofdstuk 2. Wijzigingsbepalingen

Art. 10. Aan artikel 16.1.1, eerste lid, van het DABM van 5 april 1995, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt een punt 25° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“25° het decreet van (datum) houdende afwijkingen op de omgevingsvergunningsplicht, omgevingsmelding en andere toelatingen in geval van een defensiegerelateerde uitzonderingssituatie, voor zover het betrekking hebben op een aangelegenheid die geregeld wordt door de overige regelgeving die valt onder het toepassingsgebied van deze titel.”.

Art. 11. Aan artikel 6.2.1, eerste lid, van de VCRO van 15 mei 2009, laatst gewijzigd bij het decreet van 26 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° na punt 6° wordt een punt 6°/1 ingevoegd dat luidt als volgt:

“6°/1 het uitvoeren van stedenbouwkundige handelingen als vermeld in artikel 6, §1, van het decreet van XX XX 2026 houdende afwijkingen op de omgevingsvergunningsplicht, omgevingsmelding en andere toelatingen in geval van een defensiegerelateerde uitzonderingssituatie, als dit gebeurt zonder voorafgaande toelatingsbeslissing als vermeld in artikel 7, §2, eerste lid, van dat decreet, tenzij de handelingen vergund zijn of er een meldingsakte is voor bekomen, of in strijd met de toelatingsbeslissing, hetzij het verder uitvoeren van die handelingen in het geval dat de toelatingsbeslissing niet wordt bekrachtigd bij decreet, ze geen uitwerking meer heeft zoals bepaald in artikel 8, eerste lid van dat decreet, of ze geschorst of vernietigd is, en ook als de maatregelen die in de toelatingsbeslissing zijn opgelegd als vermeld in artikel 7, §2, tweede lid van dat decreet, niet worden uitgevoerd, hetzij het niet tijdig verwijderen of ongedaan maken van wat is vermeld in artikel 8, tweede lid van dat decreet, voor zover dit

betrekking heeft op de stedenbouwkundige handelingen en hun gevolgen, hetzij het verder instandhouden ervan zonder de vereiste omgevingsvergunning of meldingsakte na afloop van het laatste jaar, vermeld in artikel 8, tweede lid van dat decreet.”;

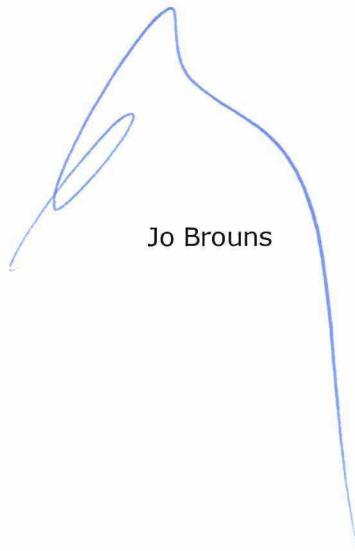
2° in punt 7° wordt de zinsnede “tot en met 6°” vervangen door de zinsnede “tot en met 6°/1”.”.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Matthias Diependaele

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw

Jo Brouns

**VOORONTWERP VAN DECREET HOUDENDE AFWIJKINGEN OP DE
OMGEVINGSVERGUNNINGSPlicht, OMGEVINGSMELDING EN ANDERE
TOELATINGEN IN GEVAL VAN EEN DEFENSIEGERELATEERDE
UITZONDERINGSSITUATIE**

Samenvatting

Op 4 april 2025 heeft de Vlaamse Regering de mededeling omtrent het Vlaams Defensieplan aangenomen (VR2025 0404 MED.01119/1). Het Vlaams Defensieplan bundelt de verschillende acties en beleidsinitiatieven die een stimulans kunnen geven aan de Vlaamse defensiesector.

Het punt 6.2. van het Vlaams Defensieplan voorziet in de uitwerking van een *sui generis* procedure.

Het volledig doorlopen van een generieke omgevingsvergunningsprocedure is immers niet verenigbaar met de flexibiliteit en snelheid die vereist is om in crisissituaties onze defensie-industrie de mogelijkheid te bieden om de productie van militair materieel binnen bestaande of nieuw te bouwen infrastructuur onmiddellijk op te starten. Dit geldt eveneens in het geval de wegeninfrastructuur verder aangepast moet worden opdat deze voldoende inzetbaar is voor strategische militaire mobiliteit. Om die reden geeft dit decreet mee uitvoering aan pijler 7 van het Vlaams defensieplan dat betrekking heeft op het versneld klaarmaken van onder meer de wegeninfrastructuur en de ontsluiting van militaire domeinen en vliegbasissen.

Dit *sui generis* decreet voorziet dat in geval van een defensiegerelateerde uitzonderingssituatie er geen omgevingsvergunning, meldingsakte, vergunning, toestemming, ontheffing e.d. vereist zijn voor handelingen of exploitaties die uitsluitend bestemd zijn voor de productie of opslag van wapens, munitie en oorlogsmateriaal of voor het aanleggen, uitbreiden of verbeteren van wegen en hun aanhorigheden. Het voorziet, onder strikte voorwaarden, in een vereenvoudigde en versnelde toelating.

Om de rechtszekerheid en democratische controle te waarborgen, worden een aantal checks and balances gehanteerd.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

1. De voortdurend veranderende geopolitieke context dwingt ons strategisch vooruit te denken en heeft ons doen inzien dat investeren in defensie, veiligheid en onze weerbaarheid als samenleving geen vrijblijvendheid meer is, maar een noodzaak. Vlaanderen staat klaar om zijn verantwoordelijkheid te nemen en het beleid met betrekking tot defensie mee vorm te geven en tegelijk een sterke Vlaamse defensie-industrie uit te bouwen. Dit doen we gecoördineerd met de federale overheid en binnen het Europese en internationale kader.

2. Daartoe heeft de Vlaamse Regering op 4 april 2025 de mededeling van het Vlaams Defensieplan aangenomen (VR2025 0404 MED.01119/1). Het Vlaams Defensieplan bundelt de verschillende acties en beleidsinitiatieven die een stimulans kunnen geven aan de Vlaamse defensiesector. Hier maken een helder en robuust beleidskader, investeringen in de defensie-industrie, het stimuleren van onderzoek, ontwikkeling en innovatie, maximale begeleiding van bedrijven, crisisparaatheid en cyberveiligheid, snellere en soepelere omgevingsvergunningen, infrastructuur, opleiding en werk, het versterken van onze burgerlijke weerbaarheid en soepele regels voor reservisten bij de overheid deel van uit.

Met dit Vlaamse Defensieplan lanceert de Vlaamse Regering een overheidsbreed beleidsplan voor veiligheid en defensie, met volgende actiedomeinen als **tien** kernpijlers:

1. een helder en robuust beleidskader;
2. investeringen in defensie;
3. onderzoek, ontwikkeling en innovatie;
4. maximale begeleiding van bedrijven;
5. crisisparaatheid en cyberveiligheid;
6. omgevingsvergunningen;
7. infrastructuur;
8. opleiding en werk;
9. burgerlijke weerbaarheid;
10. reservisten bij de Vlaamse en lokale overheid.

3. Het thans voorliggende ontwerp van decreet heeft betrekking de 6^e pijler, met name de omgevingsvergunningen. Het punt 6.2. van het Vlaams Defensieplan voorziet in de uitwerking van een *sui generis* omgevingsvergunningsprocedure.

Het volledig doorlopen van een omgevingsvergunningsprocedure is niet verenigbaar met de flexibiliteit en snelheid die vereist is om in crisissituaties onze defensie-industrie de mogelijkheid te bieden om de productie en opslag van militair materieel binnen nieuwe, bestaande of uit te breiden infrastructuur onmiddellijk op te starten. Dit geldt evenwel ook in het geval er in een crisissituatie wegeninfrastructuur verder aangepast moet worden opdat deze voldoende inzetbaar is voor strategische militaire mobiliteit. Ook in dat geval is het volledig doorlopen van een omgevingsvergunningsprocedure geen optie. Als de betrokken handelingen (bv. klaarmaken van wegeninfrastructuur) zouden leiden tot de aanleg, verbreding of aanpassing van een gemeenteweg, wordt dit tijdelijk toegestaan.

Er wordt aan het Vlaams Parlement een *sui generis* decreet voor enerzijds de defensie-industrie en anderzijds de voor de strategische militaire mobiliteit noodzakelijke wegeninfrastructuur ter goedkeuring voorgelegd om in het geval van een crisissituatie een vereenvoudigde en versnelde toelating toe te passen.

4. Om de rechtszekerheid en democratische controle te waarborgen, worden *checks and balances* gehanteerd. Dat betekent onder meer dat:

- de toepassing van deze specifieke procedure enkel kan in het geval van een gewapend conflict of de directe dreiging hiertoe;
- de maatregel steeds tijdelijk en proportioneel moet zijn;
- het toezicht op de activering van deze uitzonderingsprocedure bij het Vlaams Parlement moet liggen.

Het thans voorliggende ontwerpdecreet geeft hier uitvoering aan. Het is een *sui generis* decreet, hetwelk specifiek voorziet in een vereenvoudigde en versnelde procedure voor de defensie-industrie en de voor de strategische militaire mobiliteit noodzakelijke wegeninfrastructuur in crisissituaties.

B. Inhoud

5. Het ontwerp van decreet voorziet in een *sui generis* regeling voor productie en opslag van wapens, munitie en oorlogsmateriaal dat opgenomen is op de Europese lijst met wapens, munitie en oorlogsmaterieel (Besluit 255/58 van de Raad van 15 april 1958) in geval van een defensiegerelateerde uitzonderingssituatie. Deze *sui generis* regeling geldt eveneens voor het aanleggen, uitbreiden of verbeteren van wegen en hun aanhorigheden indien dit noodzakelijk is voor de strategische militaire mobiliteit.

6. Opdat de afwijkingsregeling van het decreet toepassing kan krijgen, dient eerst de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie te worden afgekondigd. Dit gebeurt via een besluit van de Vlaamse Regering dat bekrachtigd wordt door de decreetgever.

Eens het decreet geactiveerd is, kan gebruik gemaakt worden van de *sui generis* regeling binnen de in het decreet gestelde regels. De toepassing van de afwijkingsregeling mondt uit in een *sui generis* beslissing van de Vlaamse Regering die vervolgens wordt bekrachtigd door de decreetgever.

Het decreet is nodig om in een defensiegerelateerde uitzonderingssituatie op flexibele en snelle wijze de capaciteit inzake productie en opslag van wapens, munitie en oorlogsmateriaal te kunnen opschalen en om de wegeninfrastructuur verder geschikt te maken voor strategische militaire mobiliteit. Het decreet is geschikt en noodzakelijk om het doel te bereiken. Het is ook evenredig in het licht van het nagestreefde doel. Het gaat om een afwijkingsregeling van de generieke omgevingsvergunnings- en meldingsprocedures die met de nodige waarborgen omringd is:

- het decreet kan enkel gebruikt worden in geval van een "defensiegerelateerde uitzonderingssituatie" die afgekondigd wordt door de Vlaamse Regering en bekrachtigd wordt door de decreetgever;
- het toepassingsgebied wordt beperkt tot enerzijds het materiaal dat opgenomen is op de in artikel 346 VWEU bedoelde lijst met defensiegerelateerde wapens, munitie en oorlogsmateriaal en anderzijds de wegeninfrastructuur die noodzakelijk is voor de strategische militaire mobiliteit;
- er wordt op twee momenten voorzien in de tussenkomst van de decreetgever als hoogste democratisch verkozen orgaan, met name bij het afkondigen van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie (en dus het activeren van het decreet) en bij de individuele beslissing die de Vlaamse Regering neemt over een bepaald project;
- het decreet kan enkel toegepast worden in geval van een noodzaak tot een snelle opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal of tot het geschikt maken van wegeninfrastructuur voor strategische militaire mobiliteit die niet strookt met duurtijd van de reguliere vergunnings- en meldingsprocedures;
- de toepassing van het decreet wordt beperkt in de tijd, zowel wat betreft de afkondiging van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie als wat betreft de geldingsduur van de toelating;
- het toepassingsgebied wordt afgestemd op het toepassingsgebied van verschillende defensiegerelateerde afwijkingsbepalingen in Europese en internationale regelgeving (bv. afwijkingsbepalingen inzake project-MER, plan-MER, veiligheidsrapportage, Verdrag van Aarhus);
- in artikel 5 worden verschillende inhoudelijke voorwaarden gesteld aan de toepassing van het decreet die tot doel hebben een te zware impact op de omgeving te vermijden (zie toelichting bij dit artikel).

C. Totstandkomingsprocedure

C.1. Adviezen van de strategische adviesraden (SARO - Minaraad)

7. De **Minaraad** bracht briefadvies uit op 18 september 2025.

Het briefadvies van de Minaraad bevat geen inhoudelijke bemerkingen of voorstellen tot aanpassing, maar beperkt zich tot de aanbeveling om met de afwerking van het ontwerp van decreet te wachten tot de Europese Verordening voor een versnelde vergunningverlening voor defensiegereedheidsprojecten is goedgekeurd.

Reactie:

De onderhandelingen over het voorstel van de Europese Commissie voor een Europese Verordening 'Fast Track Permitting Defence Readiness' die een snelle vergunningverlening beoogt voor 'defensiegereedheidsprojecten' lopen nog steeds. Het is nog niet duidelijk wat de uiteindelijke tekst van de betrokken verordening zal zijn.

Gelet op de huidige geopolitieke toestand, wenst Vlaanderen niet de uitkomst van de discussies over dit Europese initiatief af te wachten.

Momenteel zijn er wel grote verschillen tussen de beide initiatieven: het voorliggend ontwerpdecreet voorziet in de mogelijkheid om voor enerzijds de productie en opslag van wapens, munitie en ander oorlogsmaterieel en anderzijds het geschikt maken van de wegeninfrastructuur voor strategische militaire mobiliteit, een eenvoudige toelating te verlenen, waarbij, voor de duur van de uitzonderingsregeling, de reguliere omgevingsvergunningsplicht en andere meldings- of toelatingsvereisten uit het sectoraal omgevingsrecht, niet meer gelden. In het voorstel van Verordening wordt de klassieke vergunningsplicht behouden, maar met verkorte termijnen. Er is wel nog discussie over het al dan niet voorzien in de mogelijkheid van een stilzwijgende vergunning. Verder ziet het er naar uit dat de 'defensiegereedheidsprojecten' waarvoor de Verordening zou gelden, een ruimere waaier aan projecten omvatten dan louter de productie en opslag van oorlogsmaterieel.

Op basis van de definitieve tekst van de Verordening die, eens aangenomen, boven de Vlaamse regelgeving zal staan, zal blijken of huidig initiatief er complementair mee is. In de mate het er onverenigbaar mee is zal het dienen aangepast te worden.

8. De **SARO** bracht advies uit op 27 augustus 2025.

De SARO is van oordeel dat het ontwerpdecreet onvoldoende is ingebed in het bredere beleidskader van het Vlaams Defensieplan, wat betreft inhoudelijke samenhang, timing en strategische/ruimtelijke vertaling (zie randnr. 5 van het advies). Hierdoor acht de SARO het moeilijk te beoordelen hoe het decreet bijdraagt aan de algemene defensiedoelstellingen.

De praktische en ruimtelijke impact van het decreet hangt sterk samen met de lange termijnontwikkeling van defensie-infrastructuur in Vlaanderen.

De raad pleit voor een proactieve en planmatige aanpak waarbij infrastructuur vooraf wordt gepland en voorbereid.

Hoewel het Vlaams Defensieplan mogelijk al acties bevat, worden deze niet toegelicht in het ontwerpdecreet of bijhorende documenten. Er zijn ook buiten het Vlaams Defensieplan regelgevende initiatieven, zoals het wijzigingsbesluit van het Vrijstellingenbesluit, dat vergunningsregels voor strategische militaire installaties versoepelt, aldus nog de SARO.

Reactie

Zoals in randnummers 2 en 3 van deze memorie wordt toegelicht, kadert dit decreet in de eerste plaats in de zesde pijler van het Vlaams Defensieplan.

Binnen de zesde pijler die het voorzien van snellere en soepelere omgevingsvergunningen beoogt, wordt tevens een uitbreiding gepland van de vrijstelling van omgevingsvergunningsplicht voor stedenbouwkundige handelingen wat betreft het oprichten van installaties en gebouwen van militair strategisch belang. Momenteel geldt die vrijstelling enkel in gebieden die op de plannen van aanleg of op de uitvoeringsplannen aangegeven zijn als militair domein. Het is de bedoeling de vrijstelling te laten gelden ongeacht de ruimtelijke bestemming wanneer het gaat om het optrekken van installaties van militair strategisch belang, door of in opdracht van de militaire overheid, gericht op de verdediging van belangrijke infrastructuur. Concreet zou deze aanpassing het bijvoorbeeld mogelijk maken om zonder vergunning luchtafweer of andere verdedigingssystemen te plaatsen in of rond de haven van Antwerpen. Deze uitbreiding kadert dus wel degelijk in het Vlaams Defensieplan. Het regelgevingstraject om deze uitbreiding mogelijk te maken, is lopende. Hiervoor kan verwezen worden naar het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is en van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 mei 2021 tot uitvoering van diverse bepalingen uit de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft het toezicht op de naleving van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen. Dit ontwerpbesluit werd een eerste maal principieel goedgekeurd op 4 juli 2025 en een tweede maal op 28 november 2025. Na verwerking van het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State zal het ontwerpbesluit voor definitieve goedkeuring geagendeerd worden op de Vlaamse Regering.

Een andere actie binnen de zesde pijler, die bijgevolg ook verband houdt met vergunningverlening, is de oprichting binnen de bestaande VIP-cel van beleidsdomein Omgeving van een VIP-desk om de Vlaamse defensie-industrie in zijn ontwikkeling te faciliteren. Dit loket zal als centraal aanspreekpunt fungeren voor vragen i.v.m. omgevingsvergunningsprocedures, milieu-impactanalyses en andere administratieve vereisten.

Wat betreft de vraag van de SARO om infrastructuur vooraf te plannen, kan opgemerkt worden dat dit niet tot de doelstellingen van het voorliggende decreet behoort. Het versneld klaarmaken van onze Vlaamse wegen-, waterwegen-, haven- en luchthaveninfrastructuur, opdat deze inzetbaar is voor strategische militaire mobiliteit, maakt het voorwerp uit van een afzonderlijke, zevende pijler. Zoals aangegeven in het Vlaams Defensieplan, betreft die pijler onder meer militaire mobiliteit en de routes voor transporten van de Vlaamse zeehavens naar strategische locaties, maar ook de betere beveiliging van deze logistieke routes voor duaal militair-civiel gebruik en het verzekeren van de beschikbaarheid van kritieke infrastructuur met inbegrip van beveiliging. De realisatie van deze zevende pijler wordt, daarbij tegemoetkomend aan wat de SARO heeft opgemerkt in randnummer 10 van zijn advies, wel gefaciliteerd door een wijziging van de tekst ten opzichte van deze die aan de SARO werd voorgelegd. De huidige tekst van voorliggend voorontwerp van decreet voorziet namelijk dat de sui generis

procedure ook toepasbaar wordt op het geschikt maken van de wegeninfrastructuur voor strategische militaire mobiliteit.

9. De SARO erkent in randnummer 6 van zijn advies dat uitzonderingsmaatregelen bij noodsituaties soms nodig zijn, maar acht het wenselijk om de ruimtelijke doelstellingen uit het Vlaams Defensieplan maximaal te integreren in het reguliere omgevings- en vergunningsbeleid, met het oog op versterken van planmatigheid, rechtszekerheid en samenhang.

Reactie

Het decreet beoogt niet om de ruimtelijke noden van Defensie op te vangen. Zoals voorzien in de zesde pijler van het Vlaams Defensieplan komt het decreet tegemoet aan de nood om in het geval van een crisissituatie via een vereenvoudigde en versnelde procedure – dit is de afwijkingsregeling – de productie van militair materieel snel op te starten en wegeninfrastructuur verder geschikt te maken opdat deze voldoende inzetbaar wordt voor strategische militaire mobiliteit. Binnen een bepaalde termijn na afloop van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie die de basis vormt voor toepassing van de afwijkingsregeling, zal wat betreft elk project dat gerealiseerd is met toepassing van deze regeling alles terug in de voorgaande staat moeten hersteld worden, tenzij uiteraard tijdig een reguliere omgevingsvergunning wordt bekomen.

In functie van de beschreven noodsituatie is het in beginsel toelaatbaar om binnen bestaande constructies (en uitbreidingen daarop) projecten te realiseren ongeacht de ruimtelijke bestemming van de percelen waar deze constructies gelegen zijn. Deze loskoppeling van de ruimtelijke bestemming is dus wel beperkt tot het bestaand ruimtebeslag. Daarbuiten, wanneer men een project voor productie of opslag van militair materieel wil realiseren in nieuw te bouwen constructies, wordt wel gekozen voor een ruimtelijke beperking: niet in ruimtelijk kwetsbaar gebied als vermeld in artikel 1.1.2, 10° van de VCRO.

10. De SARO benadrukt dat een goede afstemming van het ontwerpdecreet met het federaal – en bij uitbreiding Europees en internationaal – niveau essentieel is om de effectiviteit van het Vlaamse defensiebeleid te waarborgen (randnr. 7 van het advies).

Reactie

Zie randnummer 7 met reactie op het briefadvies van de Minaraad.

Daarnaast kan opgemerkt worden dat zowel voor de in voorliggend decreet voorziene afkondiging van een defensiegerelateerde uitzonderingssituatie als voor het geven van een toelating tot toepassing van de afwijkingsregeling voor een bepaald project, steeds de federale minister bevoegd voor defensie zal worden geraadpleegd.

Zie ook de reactie in het volgende randnummer.

11. Wat betreft het activeren van de versnelde sui generis procedure, vindt de SARO het opmerkelijk dat Vlaanderen op basis van het ontwerpdecreet autonoom een defensiegerelateerde uitzonderingssituatie kan afkondigen, of een expliciete vraag daartoe van de federale minister van Defensie naast zich neer kan leggen (randnr. 9 van het advies).

Reactie

De afkondiging van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie gebeurt louter in functie van de toepassing van een afwijkingsregeling m.b.t. de gewestelijke materie inzake leefmilieu, natuur en ruimtelijke ordening. Dit is een exclusief gewestelijke bevoegdheid.

Uiteraard zal de raadpleging van de federale minister van defensie een belangrijk element zijn in het beoordelen of dergelijke situatie afgekondigd wordt of niet. Daarnaast is ook voorzien dat de federale minister van defensie wordt geraadpleegd over elke aanvraag tot toepassing van de afwijkingsregeling. Dit is in het bijzonder van belang voor de beoordeling of een project voldoet aan de voorwaarde dat het noodzakelijk is om tot een snelle opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal over te gaan, of aan de voorwaarde of een aanpassing van de wegeninfrastructuur noodzakelijk is voor de strategische militaire mobiliteit.

12. De SARO ondersteunt de beperking in aard van wat in aanmerking komt voor een versnelde opschaling, maar merkt wel op dat deze voorwaarden essentiële ondersteunende activiteiten uitsluiten die strikt genomen geen betrekking hebben op de 'productie' of 'opslag' van wapens, munitie en oorlogsmateriaal, maar wel noodzakelijk zijn voor de snelle opschaling ervan (randnr. 10 van het advies). De Raad denkt hierbij aan de nodige infrastructuur voor energieopwekking of logistiek.

Reactie

De aanleg of versterking van externe infrastructuur op vlak van energiebevoorrading of logistiek, zoals wegen en waterwegen, viel aanvankelijk inderdaad in het geheel niet onder de toepassing van voorliggend voorontwerp van decreet omdat dit enkel beoogde uitvoering te geven aan pijler 6 van het Vlaams defensieplan. Het volledig doorlopen van de generieke omgevingsvergunningsprocedure is echter evenmin verenigbaar met de flexibiliteit en snelheid die vereist is om in crisissituaties de wegeninfrastructuur verder klaar te maken opdat deze voldoende inzetbaar wordt voor strategische militaire mobiliteit. Om die reden is besloten de sui generis procedure ook hierop toepasbaar te maken, waardoor dit decreet de verdere realisatie van pijler 7 van het Vlaams Defensieplan faciliteert.

Daarnaast kan wel nog opgemerkt worden dat energieproductie en transportinfrastructuur van algemeen belang zijn. Om die reden gelden daarvoor nu reeds specifieke afwijkingsregels (zie bijv. artikel 4.4.7, §2, VCRO).

13. De raad merkt op dat het ontwerpdecreet de mate van 'uitbreiding' niet nader omschrijft of in omvang beperkt. De SARO vindt het onduidelijk of de verwijzing naar 'nieuw te bouwen infrastructuur' in de Nota aan de Vlaamse Regering betrekking heeft op deze voorziene mogelijkheid tot uitbreiding of op een ander beleidsinitiatief (randnr. 11 van het advies).

Reactie

De formulering 'nieuw te bouwen infrastructuur' in de nota aan de Vlaamse Regering bij de eerste agendering van het voorontwerp van decreet, kan niets toevoegen aan de tekst van het decreet. Bovendien vormt een nota aan de Vlaamse Regering niet de officiële toelichting bij het decreet, die is te vinden in de voorliggende memorie van toelichting. Waar in artikel 6, §1, 3°, sprake is van het uitvoeren van de handelingen of exploitatie binnen bestaande constructies, kan enkel een uitbreiding van deze constructies worden toegestaan, als dat vereist is om redenen van algemeen belang die verband houden met de noodzaak tot snelle opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal. Zie evenwel ook volgend randnummer waar onder 'Reactie' wordt aangegeven dat het ontwerpdecreet zodanig wordt aangepast dat het de afwijkingsprocedure ook toelaat voor de oprichting van volledig nieuwe constructies voor de productie of opslag van wapens en dergelijke, mits deze constructies zich niet situeren in ruimtelijk kwetsbaar gebied.

14. De SARO vindt het positief dat het ontwerpdecreet inzet op de herbestemming van bestaande infrastructuur, maar meent dat in defensiegerelateerde uitzonderingssituaties de bouw van nieuwe infrastructuur mogelijk een efficiëntere en noodzakelijke oplossing kan bieden. De raad vraagt daarom te onderzoeken of het toepassingsgebied van het ontwerpdecreet onder bepaalde voorwaarden kan worden uitgebreid naar nieuwe infrastructuur binnen bij voorkeur het bestaande ruimtebeslag (randnr. 11 van het advies).

Reactie

De Raad kan in deze suggestie gevolgd worden. De oprichting van volledig nieuwe constructies voor de productie of opslag van oorlogsmaterieel kan soms aangewezen zijn. Daarom wordt dit niet langer uitgesloten van de toepassing van dit decreet. Omdat deze uitbreiding van het toepassingsgebied de milieuimpact van de afwijkingsbepalingen op significante wijze zou kunnen doen toenemen, wordt tevens bepaald dat als de handelingen of exploitatie niet plaats vinden binnen bestaande constructies (of uitbreidingen daarop), deze zich niet mogen situeren in ruimtelijk kwetsbaar gebied als vermeld in artikel 1.1.2, 10° van de VCRO.

15. Het ontwerpdecreet verbindt de uitvoering van de betreffende handelingen en exploitatie niet aan specifieke locatiekeuzes of ruimtelijke bestemmingen, aldus de SARO. Niet alle mogelijke locaties binnen het bestaande ruimtebeslag zijn volgens de SARO echter geschikt voor de productie of opslag van wapens, munitie en oorlogsmaterieel (randnr. 12 van het advies). Dit houdt niet alleen verband met de ruimtelijke compatibiliteit en impact van defensiegerelateerde activiteiten. Uit oorlogs- en conflictsituaties blijkt telkens dat plekken van militaire productie, assemblage, stockage, transport en strategische positionering actief gevisieerd worden door conflictpartijen. Een planmatige en proactieve benadering is volgens de SARO daarom belangrijk.

Reactie

Precies omdat niet bij voorbaat gesteld kan worden welke locaties in welke omstandigheden voor de productie of opslag van deze of gene wapens, munitie of ander oorlogsmaterieel, op een gegeven ogenblik geschikt zijn, legt het decreet wat dat betreft zo weinig mogelijk beperkingen op. Zoals in vorig randnummer wordt toegelicht, is het om die reden ook niet langer vereist dat een project zich situeert binnen het bestaande ruimtebeslag.

16. Wat betreft de uitsluiting van de sui generis procedure binnen een speciale beschermingszone, vraagt de SARO te onderzoeken of een meer verfijnde benadering mogelijk is, waarbij op basis van objectieve criteria wordt nagegaan of, en onder welke strikte voorwaarden, in bestaande zones van militaire en havengebonden infrastructuur die (deels) binnen SBZ liggen, alsnog gehandeld kan worden zonder afbreuk te doen aan de natuurbeschermingsdoelstellingen (randnr. 13 van het advies).

Reactie

Er zijn inderdaad redenen om projecten voor een versnelde opschaling van de productie of de opslag van militair materieel niet bij voorbaat uit te sluiten van het toepassingsgebied van dit decreet wanneer ze gepland worden in een speciale beschermingszone waarin zich zeehavengebied bevindt, zoals afgebakend in een ruimtelijk uitvoeringsplan of bij gebrek daaraan, zoals afgebakend conform artikel 3 van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens, en de handelingen of exploitatie daarin plaats vinden. In het vogelrichtlijngebied 'Schorren en polders van de Beneden-Schelde' bevindt zich, op Linkerscheldeoever, zeehavengebied met een oppervlakte van 3237 ha (totale oppervlakte van dit vogelrichtlijngebied: 7100 ha). Het betreft de Antwerpse haven

die nu al een belangrijke hub voor militaire mobiliteit is. Ook het vogelrichtlijngebied 'Poldercomplex', waarin een deel van het achterhavengebied van Zeebrugge ligt, is in dat opzicht relevant aangezien het 175 ha zeehavengebied omvat. Gelet op het bestaande of potentiële belang van zeehavengebied voor de opslag, onder meer in functie van overslag en transport, of mogelijks zelfs voor de productie van wapens, munitie of ander oorlogsmateriaal, worden projecten in speciale beschermingszones niet langer uitgesloten van de afwijkingsregeling voorzien in dit decreet, wanneer het gaat om speciale beschermingszones waarin zeehavengebied ligt en voor zover een project voor productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal in dat gebied wordt gepland.

Daarnaast wordt het noodzakelijk geacht om de sui generis procedure ook toepasbaar te maken op projecten die noodzakelijk zijn om wegeninfrastructuur aan te passen opdat deze voldoende inzetbaar wordt voor strategische militaire mobiliteit. Dit kan ook de aanleg, uitbreiding of verbetering van wegen en hun aanhorigheden vereisen in diverse speciale beschermingszones, dus zeker niet alleen binnen het zeehavengebied van één of twee speciale beschermingszones. Zo is in pijler 7 van het Vlaams defensieplan bijvoorbeeld sprake van de "verbeterde wegontsluiting van het militaire domein en de vliegbasis in Ursel (met het Kwartier van de Toekomst), de vliegbasis Koksijde en van het militaire domein en de vliegbasis in Zutendaal". Deze militaire domeinen en vliegbasissen liggen deels in speciale beschermingszones.

Gelet op de potentieel grotere impact van dergelijke projecten in speciale beschermingszones, wordt wel voorzien dat voor deze projecten conform aan de Habitatrichtlijn een voorafgaande passende beoordeling moet worden uitgevoerd van de gevolgen voor het gebied. Indien deze beoordeling zou uitwijzen dat betekenisvolle effecten niet kunnen worden uitgesloten, moet aangetoond worden, conform aan de Habitatrichtlijn, dat er geen minder schadelijke alternatieve oplossingen zijn om het doel van het project te realiseren. De beslissing van de Vlaamse Regering dat voldaan is aan de voorwaarden van art. 6, §1, 1° en 2°, namelijk dat 1° de handelingen of exploitatie uitsluitend bestemd zijn voor de productie of opslag van wapens, munitie en oorlogsmateriaal of voor het aanleggen, uitbreiden of verbeteren van wegen en hun aanhorigheden en 2° dat ze noodzakelijk zijn om hetzij tot een snelle opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal over te gaan, hetzij om de wegeninfrastructuur versneld klaar te maken opdat deze voldoende inzetbaar is voor strategische militaire mobiliteit, kan dan wel gelden als beslissing dat het project om dwingende redenen van groot openbaar belang moet kunnen worden gerealiseerd. Zie hierover verder de artikelsgewijze toelichting bij artikel 6, §5, derde, vierde en vijfde lid.

17. Daarnaast vraagt de SARO om te onderzoeken om de uitsluiting van SBZ desgevallend uit te breiden naar het VEN en vraagt ze aandacht voor het natuurbeheer in deze gebieden.

Reactie

Anders dan speciale beschermingszones, heeft het Vlaams Ecologisch Netwerk of VEN louter op Vlaams niveau een beschermd statuut. Aangezien het de bedoeling is om zo weinig mogelijk locaties en gebieden bij voorbaat uit te sluiten van het toepassingsgebied van dit decreet, wordt het niet aangewezen geacht om projecten in het VEN uit te sluiten van de afwijkingsregeling voorzien in dit decreet. Toch moet niet gevreesd worden voor veel projecten in die gebieden. Een project is daar namelijk enkel mogelijk in bestaande constructies en uitbreidingen op bestaande constructies. Projecten waarvoor volledig nieuwe constructies moeten gebouwd worden, zijn niet toegelaten in ruimtelijk kwetsbaar gebied als vermeld in artikel 1.1.2, 10° van de VCRO en tot het ruimtelijk kwetsbaar gebied behoort ook het Vlaams Ecologisch Netwerk. Bovendien is het zo dat een belangrijk deel

van het VEN gelegen is in speciale beschermingszones. Er is in Vlaanderen 166.300 ha SBZ en 94.700 ha VEN, maar er is een overlap van 65.700 ha zodat 39,51% van het VEN ook een SBZ-statuuut heeft en dus tevens geniet van de beschermingsregeling voor die gebieden.

18. De SARO vindt de in het ontwerpdecreet gehanteerde perimeter van 100m rond werelderfgoedsites eerder beperkt. De SARO vraagt om de perimeter van 100m te herevalueren in het licht van de door het Werelderfgoedcomité vastgelegde bufferzones en desgevallend uit te breiden (randnr. 14 van het advies).

Reactie

Het ontwerpdecreet sluit aan bij de parameters en perimeters voor de reguliere adviesverlening door het Agentschap Onroerend Erfgoed in en rond werelderfgoed. Bovendien is er qua omvang van de bufferzones vandaag een grote diversiteit: vaak zijn die gebaseerd op de afbakening van de zone woongebied met Culturele, Historische en/of Esthetische waarde in een Gewestplan, wat resulteert in soms zeer grote bufferzones (bv. in Antwerpen en Gent), in andere gevallen is dat een beperktere zone/perimeter rond een kerngebied (bv. Brugge). Een goede verantwoording voor die verschillen ontbreekt. De uniforme parameters opgenomen in het ontwerp, zoals die ook gehanteerd worden bij de reguliere adviesverlening, lijken daarom gepaster en evenwichtiger.

19. De SARO wijst tevens op de verplichting van de Vlaamse Overheid om als *state party* bij de Werelderfgoedconventie, een Heritage Impact Assessment uit te voeren voor regelgevende initiatieven met mogelijke impact op werelderfgoed, en desgevallend mitigerende maatregelen te nemen (randnr. 14 van het advies).

Reactie

Op basis van een beoordeling van de effecten van een potentiële afwijking op de vergunningsplicht werd in het decreet een uitsluiting voorzien voor werelderfgoed en een buffer daarrond. Dit betreft een mitigerende maatregel voor de mogelijke impact op het werelderfgoed.

20. De bijkomende uitsluitingsgrond in artikel 6, §1, 8° van het ontwerpdecreet (in huidig ontwerp: art. 6, §1, 7°) geeft volgens SARO terecht uitvoering aan het Tweede Protocol bij het Verdrag van 's-Gravenhage van 1954. In Vlaanderen geldt dit nu enkel voor het Museum Plantin-Moretus. SARO vraagt om er ook werk van te maken om de andere Vlaamse werelderfgoederen (begijnhoven, belforten, historisch centrum Brugge) onder die versterkte bescherming te stellen (randnr. 15 van het advies).

Reactie

Voorliggend decreet strekt ertoe om adequaat te kunnen reageren in een defensiegerelateerde uitzonderingssituatie. Dit decreet strekt er niet toe om verdere uitvoering te geven aan het voormelde Tweede Protocol.

21. Het ontwerpdecreet vereist dat initiatiefnemers die gebruik willen maken van de *sui generis* procedure hun informatie zowel per mail als via beveiligde zending bezorgen aan de betrokken overheden. Volgens de memorie van is kennisgeving via het omgevingsloket momenteel niet mogelijk. De SARO vindt dit onwenselijk en pleit voor aanpassing van het loket om transparantie en toegankelijkheid te verbeteren ten opzichte van de betrokken overheden (randnr. 17 van het advies).

Reactie

De toestemmingsprocedure is helemaal niet inpasbaar in het Omgevingsloket. Dit loket is afgestemd op de procedure van het Omgevingsvergunningsdecreet, met procedure van ontvankelijkheid en volledigheid, adviesvereisten etc.. Daarnaast is het omgevingsloket, als generiek informaticasysteem in Vlaanderen, niet het meest geschikte platform voor defensiegevoelige dossiers.

22. De SARO merkt op dat een aantal modaliteiten rond de beslissingsfase (nog) niet uitgewerkt zijn (randnr. 18 van het advies).

1° Zo is niet duidelijk of de Vlaamse Regering de beslissing moet nemen in voltallige samenstelling of dat dit via delegatie kan gebeuren.

Reactie

Een decreet kan geen delegatie geven aan een minister. Wel is de algemene delegatie van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juli 2024 tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Regering hier van toepassing (art. 2, 1°: "De leden van de Vlaamse Regering hebben delegatie voor: 1° het nemen van beslissingen voor de toepassing van de verdragen, EU-verordeningen, samenwerkingsakkoorden, wetten, decreten, verordeningen, koninklijke besluiten, besluiten van de Vlaamse Regering en ministeriële besluiten"). Krachtens artikel 3 van hetzelfde besluit geldt de delegatie niet voor het nemen van reglementaire besluiten, maar, in tegenstelling tot het besluit tot afkondiging van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie, is de beslissing tot toepassing voor een bepaalde aanvraag van de afwijkingsregeling een individuele rechtshandeling en geen reglementair besluit. De Vlaamse minister bevoegd voor omgeving kan bijgevolg beslissen over de vraag tot toepassing van de afwijkingsregeling, met dien verstande dat de beslissing wel te bekrachtigen is door het Vlaams Parlement.

Zie eveneens de laatste paragraaf van de artikelsgewijze toelichting bij artikel 5, §1, wat betreft de afkondiging van de uitzonderingssituatie, en de laatste paragraaf van de artikelsgewijze toelichting bij artikel 7, §2, wat betreft de toepassing van de afwijkingsregeling voor een concreet project.

2° Daarnaast wordt geen vervalt termijn of termijn van orde opgelegd voor het nemen van de beslissing.

Reactie

Het is een bewuste keuze om geen termijnen op te nemen.

Zoals hieronder in de artikelsgewijze bespreking wordt gesteld:

"De termijn waarbinnen de Vlaamse Regering een beslissing moet nemen, valt immers niet generiek te regelen gelet op het ad hoc karakter van de procedure. Zo hangt de beslissingstermijn onder meer af van de vraag of er al dan niet inspraakprocedures georganiseerd worden (en welke termijn daarvoor gebruikt worden) en of er een milieueffectenrapport moet worden opgesteld wat telkens geval per geval wordt beoordeeld. De doelstelling van het decreet is echter dat er snel geschakeld moet kunnen worden in functie van de concrete noden, zodat het evident is dat een beslissing niet nodeloos uitgesteld kan worden."

3° Ook over het al of niet organiseren van een inspraakprocedure, en de bijhorende termijn en modaliteiten, zal geval per geval worden beslist.

Reactie

Ook dit is een bewuste keuze. Er is niet voorzien dat er nog een uitvoeringsbesluit wordt opgemaakt, ook niet voor de andere modaliteiten van de procedure, de toelating en bekendmaking.

De minimaal noodzakelijke procedurebepalingen zijn opgenomen in artikel 7. Dit werd ook aangegeven in de artikelsgewijze bespreking:

"Deze procedure wordt doelbewust weinig formalistisch en soepel gehouden om in geval van een defensiegerelateerde uitzonderingssituatie passend en snel te kunnen reageren rekening houdende met de concrete omstandigheden".

23. De SARO vraagt om decretaal op te nemen dat de Vlaamse Regering de gemeente of provincie op wiens grondgebied de aanvraag betrekking heeft, kan consulteren. De raad suggereert daartoe om aan artikel 7, §2, een derde lid toe te voegen (randnr. 19 van het advies).

Reactie

Zie de reactie in randnr. 22, 3°.

De Vlaamse Regering zal geval per geval overwegen om de gemeente of de provincie te consulteren, afhankelijk van de precieze ligging van het voorgelegde project en welk type van oorlogsmaterieel het project beoogt te produceren of op te slaan, in welke omstandigheden en in welke omvang.

24. De SARO waardeert dat het ontwerpdecreet expliciet voorziet in ruimtelijk herstel na afloop van de sui generis procedure. Tegelijk vraagt de raad aandacht voor de effectieve afdwingbaarheid van dit ruimtelijk herstel, zodat deze verplichtingen ook daadwerkelijk worden nageleefd (randnr. 20 van het advies).

Reactie:

De opmerking over de handhaafbaarheid van het decreet is een terechte bemerking. Om die reden worden de nodige aanpassingen aangebracht zodat het decreet voor wat betreft de handhaving van de ruimtelijke aspecten onder de toepassing van titel VI 'Handhaving' van de VCRO wordt gebracht en voor wat betreft milieu-aangelegenheden onder toepassing van titel XVI 'Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen' van het DABM.

Zie verder de artikelsgewijze toelichting bij de artikelen 8, 9, 10 en 11.

25. Ook bij de regeling inzake compensatie voor ontbossing en voor betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een SBZ vraagt de SARO aandacht voor de effectieve afdwingbaarheid van deze compenserende maatregelen, zodat deze verplichtingen daadwerkelijk worden nageleefd. Daarnaast stelt de Boerenbond dat compensatie maximaal in de hiervoor planologisch bestemde gebieden dient te worden gerealiseerd zodat het agrarisch gebied maximaal kan worden gevrijwaard (randnr. 21 van het advies).

Reactie

Voor wat de handhaving van de compenserende maatregelen betreft: zie de reactie in het vorige randnummer en de verwijzing aldaar naar de artikelsgewijze toelichting.

Wat betreft het standpunt van de Boerenbond, hiervoor wordt begrip getoond, maar dit is enerzijds een generieke kwestie die niet geregeld dient te worden in dit decreet en anderzijds is dit geval per geval te onderzoeken in het kader van de uitwerking van geschikte compenserende maatregelen.

C.2. Advies van de Raad van State van ...

26. Later aan te vullen xxx

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

27. Conform art. 6, §1, van de Bijzondere Wet tot hervorming der instellingen zijn de gewesten, elk op hun grondgebied, bevoegd voor:

- de ruimtelijke ordening (art. 6, §1, I) inclusief het vergunningenbeleid en de ruimtelijke planning;
- de bescherming van het leefmilieu (art. 6, §1, II) inclusief het vergunningenbeleid, de landinrichting en het natuurbehoud (art. 6, §1, III).

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELLEN

Artikel 1.

Artikel 2.

Deze artikelen behoeven geen uitleg.

Artikel 3.

Het begrip "beveiligde zending" wordt gebruikt in artikel 5 en gedefinieerd in artikel 3, 1°. De definitie stemt overeen met de definitie van "beveiligde zending" in artikel 2, eerste lid, 2° van het decreet betreffende de omgevingsvergunning. Het is evenwel niet aangewezen hier naar de definitie uit dat decreet te verwijzen. Hierdoor zou de indruk worden gewekt dat het overmaken van de in artikel 7, §1, vermelde informatie, ook via het Omgevingsloket zou kunnen gebeuren, wat niet het geval is (zie ook de toelichting bij artikel 7, paragraaf 1).

De definities onder de punten 2°, 4° en 5° behoeven geen uitleg.

De definitie van het begrip defensiegerelateerde uitzonderingssituatie die noopt tot het versneld operationeel kader inzake omgevingsvergunningen voor defensiegerelateerde handelingen of exploitaties", afgekort als "defensiegerelateerde uitzonderingssituatie" in punt 3° wordt nader toegelicht onder artikel 5.

Het begrip "wapens, munitie en oorlogsmateriaal" wordt gedefinieerd in punt 6°. Onder "wapens, munitie en oorlogsmateriaal" worden de wapens, munitie en oorlogsmateriaal begrepen bedoeld in artikel 346, eerste lid, b) en tweede lid van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Artikel 346 VWEU (oud artikel 296 VEG) bepaalt:

"1. De bepalingen van de Verdragen vormen geen beletsel voor de volgende regels:

a) geen enkele lidstaat is gehouden inlichtingen te verstrekken waarvan de verbreiding naar zijn mening strijdig zou zijn met de wezenlijke belangen van zijn veiligheid;

b) elke lidstaat kan de maatregelen nemen die hij noodzakelijk acht voor de bescherming van de wezenlijke belangen van zijn veiligheid en die betrekking hebben op de productie van of de handel in wapenen, munitie en oorlogsmateriaal; die maatregelen mogen de mededingingsverhoudingen op de interne markt niet wijzigen voor producten die niet bestemd zijn voor specifiek militaire doeleinden.

2. De Raad kan met eenparigheid van stemmen op voorstel van de Commissie wijzigingen aanbrengen in de lijst van de producten waarop de bepalingen van lid 1, onder b), van toepassing zijn, die hij op 15 april 1958 heeft vastgesteld."

Het Besluit 255/58 van de Raad van de Europese Unie van 15 april 1958 stelt de in artikel 346, lid 2, VWEU, bedoelde lijst vast. Uittreksels van dit besluit zijn overgenomen in document nr. 14538/4/08 van de Raad van 26 november 2008.¹

¹ Het Besluit 255/58 is niet bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen, maar een uittreksel ervan is opgenomen in document nr. 14538/4/08 van de Raad van 26 november 2008, dat voor het publiek toegankelijk is op de internetsite van de Raad op het adres <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14538-2008-REV-4/en/pdf>.

Het Besluit 255/58 van de Raad van de Europese Unie van 15 april 1958 bevat een lijst met wapens, munitie en oorlogsmateriaal die onder de reikwijdte van de uitzonderingsbepaling van artikel 346 VWEU (oud artikel 296 VEG) vallen.

Op deze lijst staat materiaal dat is ontworpen, ontwikkeld en geproduceerd voor specifiek militaire doeleinden. Het gaat op heden om het volgende materiaal:

"BESLUIT

---- Het bepaalde in artikel 296, lid 1, punt b), van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, is van toepassing op de volgende wapens, munitie en oorlogsmaterieel, met inbegrip van kernwapens:

1. Draagbare en automatische vuurwapens, zoals geweren, karabijnen, revolvers, pistolen, hand- en andere mitrailleurs, met uitzondering van jachtwapens, pistolen en andere wapenen van licht kaliber, van een kaliber onder 7 mm.

2. Artilleriematerieel en rook-, gas- en vlammenwerpers, zoals:

a) kanonnen, houwitser, mortieren, artilleriestukken, anti-tankwapens, raketwerpers, vlammenwerpers, kanonnen zonder terugloop;

b) militair materieel voor het verwekken en werpen van rook en gassen.

3. Munitie bestemd voor de in de punten 1 en 2 genoemde wapenen.

4. Bommen, torpedo's, raketten en geleide projectielen:

a) bommen, torpedo's, granaten, met inbegrip van rookgranaten, rookpotten, raketten, mijnen, geleide projectielen, dieptebommen, brandbommen;

b) toestellen en inrichtingen voor militair gebruik, speciaal ontworpen voor het behandelen, het aanzetten, het ontwapenen, het tot ontploffing brengen, of het opsporen van de in punt a) genoemde artikelen.

5. Vuurleidingsmaterieel voor militair gebruik:

a) vuurleidingsrekentoeestellen en infrarood-richttoestellen en ander materieel voor het richten bij nacht;

b) telemeters, plaatsbepalers, hoogtemeters;

c) elektronische, gyroscopische, optische en akoestische waarnemingsapparaten;

d) bommenrichtkijkers en kanonopzetters, periscopen voor de in deze lijst genoemde artikelen.

6. Speciaal voor militair gebruik ontworpen tanks en voertuigen:

a) tanks;

b) gewapende of gepantserde militaire voertuigen, met inbegrip van amfibievoertuigen;

c) gepantserde treinen;

d) militaire half-rupsvoertuigen;

e) militaire voertuigen voor het weer op gang brengen van tanks;

f) aanhangwagens speciaal ontworpen voor het vervoer van de in de punten 3 en 4 genoemde munitie.

7. Giftige of radioactieve stoffen:

a) giftige stoffen van biologische of chemische aard en radioactieve stoffen geschikt voor het veroorzaken van een vernietigende werking op personen, dieren of oogsten in geval van oorlog;

b) militair materieel voor het verspreiden, het opsporen en het identificeren van de in punt a) genoemde stoffen;

c) materieel ter bescherming tegen de in punt a) genoemde stoffen.

8. *Buskruit, springstoffen en vloeibare of vaste voortdrijvende stoffen:*
a) *buskruit, springstoffen en vloeibare of vaste voortdrijvende stoffen, speciaal ontwikkeld en vervaardigd voor het in de punten 3, 4 en 7 genoemde materieel;*
b) *militaire springstoffen;*
c) *brandverwekkende en gelvormende verbindingen voor militair gebruik.*
9. *Oorlogsvaartuigen en hun gespecialiseerde uitrusting:*
a) *oorlogsvaartuigen van elke soort;*
b) *uitrusting speciaal ontworpen voor het leggen, het opsporen en het vegen van mijnen;*
c) *onderwaternetten.*
10. *Luchtvaartuigen en hun uitrusting voor militair gebruik.*
11. *Elektronisch materieel voor militair gebruik.*
12. *Speciaal voor militair gebruik ontworpen beeldopnameapparatuur.*
13. *Andere uitrusting en ander materieel*
a) *valschermen en materieel voor het afwerpen van goederen per valschermer;*
b) *speciaal voor militair gebruik ontworpen materieel voor het oversteken van waterwegen;*
c) *elektrisch bediende zoeklichten voor militair gebruik.*
14. *Speciale delen en onderdelen van het in deze lijst genoemde materieel, voorzover zij een militair karakter dragen.*
15. *Machines, uitrusting en gereedschap, uitsluitend ontworpen voor het bestuderen, het vervaardigen, het beproeven en het controleren van de uitsluitend voor militair gebruik bestemde wapenen, munitie en materieel die in deze lijst worden genoemd."*

De lijst is evenwel generiek en moet ruim worden geïnterpreteerd in het licht van de ontwikkeling van de technologie en de militaire behoeften, die leiden tot de ontwikkeling van nieuwe typen van materiaal, bijvoorbeeld op basis van de gemeenschappelijke militaire lijst van de Unie.

Deze lijst moet bovendien gelezen worden in combinatie met de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen, die jaarlijks door de Raad wordt vastgesteld, laatst op 24 februari 2025 (C/2025/1499) ([C_202501499NL.000101.fmx.xml](#)).²

Uit de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie blijkt verder dat indien er vrijwel soortgelijke technische toepassingen voor bestaan in de civiele sfeer voor een goed dat valt onder een van de in de lijst van de Raad van 15 april 1958 genoemde categorieën van materiaal, dan kan dit worden geacht voor specifiek militaire doeleinden in de zin van artikel 346 VWEU (oud artikel 296 VEG) te zijn bestemd, wanneer het materiaal niet alleen voor die doeleinden gebruikt wordt, maar dit gebruik ook -zoals de advocaat-generaal in punt 48 van haar conclusie heeft opgemerkt- voortvloeit uit de specifieke kenmerken van een speciaal daartoe ontworpen, ontwikkelde of substantieel gewijzigde uitrusting".³ Advocaat-generaal Kokott verduidelijkte in voormeld randnummer

² In die zin RvS 27 juni 2024, 260.296, *GmbH Heckler & Koch*, nr. 27.

³ HvJ 7 juni 2012, C-615/10, *Insinööri-toimisto Ins Tiimi Oy*, nr. 40.

"48. Voorwaarde voor de toepassing van artikel 296, lid 1, sub b, EG [huidig artikel 346, lid, sub, b VWEU] is dat het goederen betreft die, behalve dat zij voor een eventueel militair gebruik geschikt zijn, daarenboven bestemd zijn voor een specifiek militair doel, en dit zowel in subjectieve als in objectieve zin. Aldus moet de betrokken zaak niet alleen voor specifiek militaire doeleinden bestemd zijn op grond van het concrete, door de aanbestedende dienst aangegeven gebruik ervan (dus in subjectieve zin), maar ook op grond van het ontwerp van de zaak en diens kenmerken (dus in objectieve zin)."⁴

Materiaal dat verworven wordt voor specifieke militaire doeleinden, maar dat ook voor vrijwel soortgelijke civiele toepassingen kan worden gebruikt, kan dus enkel worden geacht speciaal voor dergelijke doeleinden te zijn ontworpen en ontwikkeld indien dit materiaal *"wegens de specifieke kenmerken ervan, ook wanneer deze voortvloeien uit substantiele wijzigingen, kan worden geacht speciaal voor dergelijke doeleinden te zijn ontworpen en ontwikkeld"*.⁵

Dit decreet doet geen afbreuk aan de internationale verplichtingen en verbintenissen van België inzake militaire producten. Het doet onder meer geen afbreuk aan:

1° de internationale verplichtingen van België en de verbintenis om wapenembargo's van de VN, de EU en de OVSE te doen naleven;

2° de internationale verplichtingen van België uit hoofde van het verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens, het verdrag inzake biologische en toxinewapens, het verdrag inzake chemische wapens, het verdrag inzake clustermunten en het verdrag inzake het verbod op het gebruik, de opslag, de productie en de overdracht van antipersoonsmijnen en inzake de vernietiging ervan;

3° de verbintenissen van België binnen het raamwerk van de Australische Groep, het Missile Technology Control Regime, het Comité-Zangger, de Groep van Nucleaire Export-landen, het Wassenaar Arrangement en de Haagse Gedragscode tegen de verspreiding van ballistische raketten.

Artikel 4.

Dit artikel verwijst naar de verplichting om een omgevingsvergunning, meldingsakte, toestemming, ontheffing, machtiging of toelating te verkrijgen met toepassing van onder meer artikel 4.2.1 en volgende van de VCRO van 15 mei 2009, van artikel 5.2.1 en volgende van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, van het Natuurdecreet van 21 oktober 1997, het Bosdecreet van 13 juni 1990 en het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.

Artikel 5.

Paragraaf 1

Dit artikel bepaalt dat de Vlaamse Regering de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie afkondigt voor een bepaalde duur die strikt noodzakelijk is en in geen geval langer mag zijn dan twee jaar, na de federale minister bevoegd voor defensie te hebben geraadpleegd. De afkondiging van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie brengt met zich mee dat het versneld operationeel kader voor het bekomen van toelatingen en vergunningen waarin dit decreet voorziet van toepassing wordt.

⁴ Conclusie advocaat-generaal J. Kokott van 19 januari 2012 (C-615/10), punt 48

⁵ HvJ 7 juni 2012, C-615/10, *Insinööri Oy*, beschikkend gedeelte

Na het verstrijken van de periode bedoeld in het eerste lid, kan de Vlaamse Regering de instandhouding van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie afkondigen, telkens voor een periode van maximaal één jaar, na opnieuw de federale minister bevoegd voor defensie te hebben geraadpleegd.

De definitie van "defensiegerelateerde uitzonderingssituatie" dient ter afbakening van het toepassingsgebied van het decreet.

Het begrip "defensiegerelateerde uitzonderingssituatie" wordt gedefinieerd in artikel 2, 4°. Het gaat om *"elke gebeurtenis of ernstige bedreiging die de fundamentele constitutionele, politieke, economische of sociale structuren van België of de Europese Unie ernstig kan destabiliseren en, met name, een rechtstreekse bedreiging kunnen vormen voor de samenleving, de bevolking of België of de Europese Unie als zodanig, met inbegrip van terroristische activiteiten, die een snelle opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal noodzakelijk maakt of het versneld klaarmaken van de wegeninfrastructuur opdat deze voldoende inzetbaar is voor strategische militaire mobiliteit."*

Deze definitie omvat twee cumulatief te vervullen voorwaarden:

1° het moet vooreerst gaan om een gebeurtenis of ernstige bedreiging die de fundamentele constitutionele, politieke, economische of sociale structuren van België of de Europese Unie ernstig kan destabiliseren en, met name, een rechtstreekse bedreiging kunnen vormen voor de samenleving, de bevolking of België of de Europese Unie als zodanig, met inbegrip van terroristische activiteiten; 2° daarnaast moet deze gebeurtenis of ernstige bedreiging een snelle opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal noodzakelijk maken of het versneld klaarmaken van de wegeninfrastructuur opdat deze voldoende inzetbaar is voor strategische militaire mobiliteit.

De **eerste voorwaarde** sluit aan bij de rechtspraak die het Hof van Justitie in diverse materies heeft gewezen inzake de nationale veiligheid.⁶ Zo stelde het Hof van Justitie "dat de nationale veiligheid volgens artikel 4, lid 2, VEU tot de uitsluitende verantwoordelijkheid van elke lidstaat behoort. Deze verantwoordelijkheid strookt met het grote belang dat wordt gehecht aan de bescherming van de essentiële staatsfuncties en de fundamentele belangen van de samenleving, en omvat het voorkomen en bestrijden van activiteiten die de fundamentele constitutionele, politieke, economische of sociale structuren van een land ernstig kunnen destabiliseren en, met name, een rechtstreekse bedreiging kunnen vormen voor de samenleving, de bevolking of de staat als zodanig, zoals terroristische activiteiten".

De vraag of voldaan is aan de in het decreet bedoelde omschrijving vergt telkens een beoordeling *in concreto*.

De **tweede voorwaarde** vereist dat de gebeurtenis of ernstige bedreiging een snelle opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal noodzakelijk maakt, dan wel het versneld klaarmaken van de wegeninfrastructuur opdat deze voldoende inzetbaar is voor strategische militaire mobiliteit.

⁶ HvJ 6 oktober 2020, C-511/18, C-512/18 en C-520/18, *La Quadrature du Net e a*, r.o. 135, HvJ 5 april 2022, C-140/20, *Commissioner of An Garda Síochána e a*, r.o. 61 en HvJ 7 september 2023, C-601/21, *Commissie/Polen*, r.o. 79, (waar in het bijzonder in het kader van het overheidsopdrachtencontentieux ook de link gelegd wordt met artikel 346 VWEU)

De noodzaak van een snelle opschaling heeft betrekking op de wapens, munitie en oorlogsmateriaal die opgenomen zijn in de in artikel 346, eerste lid, b) en tweede lid van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bedoelde lijst met producten. Wanneer een opschaling van andere producten noodzakelijk is, kan geen gebruik gemaakt worden van het decreet. Ook dit vergt een beoordeling in concreto.

Onder een "snelle opschaling" moet de situatie begrepen worden dat de veiligheidsbedreigende gebeurtenis of situatie een opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal vereist die niet strookt met duurtijd van de reguliere vergunnings- en meldingsprocedures.

Het versneld klaarmaken van de wegeninfrastructuur opdat deze voldoende inzetbaar is voor strategische militaire mobiliteit, betreft het (verder) geschikt maken van routes voor militaire transporten naar strategische locaties, waaronder de routes voor militaire transporten van de Vlaamse zeehavens naar de oostgrens met Duitsland, maar ook de routes van en naar militaire domeinen en vliegbasissen. Het versneld klaarmaken slaat dan onder meer op de verhoging van het draagvermogen van bruggen in de snelwegen, de verbeterde ontsluiting van militaire domeinen en vliegbasissen en de uitbreiding van capaciteit van dienstenzones, zoals parkings, langs snelwegen.

Er is sprake van een defensiegerelateerde uitzonderingssituatie indien is voldaan aan die voorwaarden ten aanzien van "*Belgie of de Europese Unie*". In de huidige context wordt het defensiebeleid immers steeds meer op Europees niveau vorm gegeven via een Europese defensiestrategie waarin lidstaten een schakel vormen. De EU wil meer verantwoordelijkheid nemen voor haar defensie en beter toegerust zijn om autonoom te handelen en het hoofd te bieden aan onmiddellijke en toekomstige uitdagingen en dreigingen, waaronder Ruslands oorlog en de gevolgen daarvan voor de Europese veiligheid, die een existentiële uitdaging voor de EU vormen.⁷ In het licht van die context en de noodzakelijke solidariteit tussen lidstaten kan er dus ook sprake zijn van een defensiegerelateerde uitzonderingssituatie die de activering van het decreet noodzakelijk maakt wanneer de Europese Unie, of bepaalde delen hiervan, bedreigd worden.

De gebeurlijke activering van artikel 5 van het NAVO-verdrag kan een element zijn dat noopt tot activering van het decreet, maar dat zal afhangen van de concrete situatie, de concrete dreiging en de vraag of een snelle opschaling van de productie op opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal vereist is, dan wel een versneld klaarmaken van de logistieke infrastructuur opdat deze voldoende inzetbaar is voor strategische militaire mobiliteit. Het is dus geen automatisme. Zo werd artikel 5 van het NAVO-verdrag in het verleden geactiveerd na de aanslagen op het World Trade Center, maar voldoet deze gebeurtenis op zich niet aan de in het artikel gestelde voorwaarden.

In de volgende gevallen zal er evident voldaan zijn aan de voorwaarden van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie bedoeld in dit decreet:

- wanneer een vreemde mogendheid België binnenvalt, bezet of aanvalt of een ernstige dreiging daartoe bestaat;
- wanneer de Koning de staat van oorlog vaststelt in toepassing van artikel 167, §1, tweede lid van de Grondwet;
- wanneer er sprake is van een staat van oorlog of een staat van beleg zoals bedoeld in de Besluitwet van 11 oktober 1916 betreffende de staat van oorlog en de staat van beleg;
- wanneer de militairen zich bevinden in een "periode van oorlog" (of in voorkomend geval een "periode van crisis") bedoeld in artikel 186 van de

⁷ Buitengewone Europese Raad, 6 maart 2025

wet van 28 februari 2007 tot vaststelling van de militairen en kandidaat-militairen van het actief kader van de Krijgsmacht.

De Vlaamse Regering raadpleegt de federale minister van defensie bij het afkondigen van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie. Deze is als bevoegde vakminister doorgaans immers goed geplaatst om een inschatting te maken. In het decreet wordt gebruik gemaakt van de term "raadplegen" om in geval van een crisissituatie de nodige soepelheid aan de dag te kunnen leggen. Idealiter brengt de minister van defensie een schriftelijk gemotiveerd advies uit waarin de bevoegde vakminister een inschatting maakt over de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie, maar er kunnen zich ook situaties voordoen waarbij dit niet mogelijk is. Om die reden wordt geopteerd voor de term "raadplegen" en worden ook geen termijnen voorzien. De Vlaamse Regering is uiteraard tevens in de mogelijkheid om andere instanties (bv. de Nationale Veiligheidsraad) te raadplegen om zich ervan te vergewissen of het nodig is om de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie af te kondigen.

De activering van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie kan ook gebeuren op vraag van de federale minister van defensie zelf die de Vlaamse Regering actief in kennis stelt van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie. Hiermee is uiteraard ook voldaan aan de verplichting tot raadpleging.

De beslissing om de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie af te kondigen en in stand te houden in toepassing van dit decreet ligt echter steeds bij de Vlaamse Regering. Wanneer de federale minister van defensie niet instemt met de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie, belet dit niet dat de Vlaamse Regering alsnog de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie afkondigt indien voldaan is aan de definitie hiervan. Omgekeerd, wanneer de federale minister van defensie de Vlaamse Regering vraagt om het decreet te activeren, bestaat er ook geen verplichting daartoe.

De Vlaamse Regering bepaalt in het besluit waarbij de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie wordt afgekondigd de geldingsduur van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie. Deze periode mag niet langer zijn dan twee jaar. Deze periode is telkens met één jaar hernieuwbaar zolang aan de hierboven beschreven voorwaarden van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie is voldaan. Bij een verlenging wordt de minister van defensie telkens opnieuw geraadpleegd.

De beslissing tot afkondiging van de uitzonderingssituatie wordt collegiaal door de Vlaamse Regering genomen. Het is niet de bedoeling de bevoegdheid tot het nemen van deze beslissing te delegeren aan een lid van de Vlaamse Regering. Het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juli 2024 tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Regering laat dit op heden ook niet toe. De algemene delegatie die daarin gegeven wordt aan de leden van de Vlaamse Regering voor het nemen van beslissingen voor de toepassing van onder meer decreten geldt niet voor het nemen van reglementaire besluiten en het besluit tot afkondiging van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie, is een reglementair besluit.

Paragraaf 2

Het besluit van de Vlaamse Regering waarbij de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie afgekondigd wordt en waardoor het decreet geactiveerd wordt, alsook elke beslissing tot instandhouding van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie wordt bekrachtigd bij decreet binnen een termijn van 15 dagen.

Als het besluit van de Vlaamse Regering niet bekrachtigd wordt, treedt het besluit van rechtswege buiten werking. Op deze regel is een uitzondering voorzien wanneer het Vlaams Parlement ingevolge overmacht niet kan samen komen binnen deze termijn van 15 dagen, bijvoorbeeld wanneer de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie niet toelaat dat het Vlaams Parlement bijeenkomt. In dat geval stelt de Vlaamse Regering die overmachtssituatie vast en gebeurt de bekrachtiging op de eerstvolgende bijeenkomst van het Vlaams Parlement.

Tijdens de parlementaire behandeling zal uiteraard een evenwicht gevonden moeten worden tussen het transparantiebeginsel enerzijds en het delicaat, geheim of vertrouwelijk karakter van bepaalde informatie anderzijds. J. VELAERS stelt in dat verband:

"Om zich aan de verplichting om te antwoorden te onttrekken, kan de minister de "exceptie van het algemeen belang" inroepen. In artikel 167, §1, tweede lid GW wordt dit uitdrukkelijk erkend wat de landsverdediging betreft⁸, maar ook in andere gevoelige aangelegenheden kan de minister zich op een verplichting tot geheimhouding beroepen. Een minister wordt immers geacht het belang van de Staat en zijn inwoners te dienen. Is hij van oordeel dat hij dat niet doet door (publiek) te antwoorden op parlementaire vragen, dan zal hij dat de Kamer laten weten. Visscher schrijft dat het uiteraard wel moet gaan om gewichtige zaken, "die al gauw op enigerlei wijze met de veiligheid van de staat, c.q. aanzienlijke financiële schade of gemiste voordelen, c.q. het nationaal prestige van de natie in verband zullen staan. Het eigen kabinet of de goede verstandhoudingen binnen de coalitie kunnen hoe dan ook niet onder de noemer van het belang van de staat gebracht worden."⁹ Uiteindelijk is het de Kamer van Volksvertegenwoordigers die oordeelt of het beroep op het "algemeen belang" kan worden aanvaard. Een onwillige minister dwingen kan de Kamer niet."

Deze redenering gaat ook op voor het Vlaamse Parlement.

De vergaderingen van het Vlaams Parlement kunnen in voorkomend geval ook besloten verlopen overeenkomstig het Reglement van het Vlaams Parlement. Een lid van de Regering kan in het antwoord op een vraag van een volksvertegenwoordiger documenten aan de voorzitter ook aanbieden onder voorbehoud van vertrouwelijkheid (art. 90, vijfde lid Reglement van het Vlaams Parlement).

Artikel 6.

Paragraaf 1

Deze paragraaf voorziet dat geen omgevingsvergunning, meldingsakte, vergunning, toestemming, ontheffing en machtiging vereist is en toepassing gemaakt kan worden van de afwijkingsregeling onder het decreet voor:

1° het uitvoeren van stedenbouwkundige handelingen als vermeld in artikel 4.2.1 en 4.2.2 van de VCRO;

2° de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste, tweede of derde klasse als vermeld in artikel 5.2.1 van het DABM;

3° de handelingen waarvoor een omgevingsvergunning, vergunning, toestemming, ontheffing of machtiging vereist is overeenkomstig het Natuurdecreet van 21 oktober 1997, het Bosdecreet van 13 juni 1990 of het Onroerenderfgoeddecreet

⁸ "De Koning voert het bevel over de krijgsmacht, stelt de staat van oorlog vast alsook het einde van de vijandelijkheden. Hij geeft daarvan kennis aan de Kamers, zodra het belang en de veiligheid van de Staat het toelaten, onder toevoeging van de passende mededelingen."

⁹ G VISSCHER, "Ministeriele verantwoordelijkheid en parlementair inlichtingenrecht" in G D ELZINGA, *Ministeriele verantwoordelijkheid in Nederland*, Zwolle, Tjeenk Willink, 1994, 244

van 12 juli 2013 en hun uitvoeringsbesluiten waarvoor een vergunning of toestemming vereist is.

Met de vergunningen, toestemmingen, machtigingen en ontheffingen bedoeld in het Natuurdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten worden alle hierin opgenomen vergunningsplichten, toestemmingen, machtigingen en ontheffingen bedoeld van welke aard ook. Het omvat dus zowel de omgevingsvergunning voor het wijzigen van de vegetatie zoals bedoeld in artikel 9*bis*, §7 en artikel 13, §4 en §5 van het Natuurdecreet als elke andere vergunning, toestemming, machtiging of ontheffing die vereist is krachtens het Natuurdecreet of zijn uitvoeringsbesluiten (zoals de toestemming bedoeld in de artikelen 7 en 10 van het Natuurbesluit¹⁰, de ontheffing bedoeld in artikel 25, §3 van het Natuurdecreet, de toestemming en vergunning bedoeld in artikel 26*bis* van het Natuurdecreet). Ook de diverse toelatingen voorzien in het Bosdecreet van 13 juni 1990 of het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 worden hierdoor gevat.

Opdat toepassing gemaakt kan worden van deze afwijkingsregeling moet voldaan zijn aan de in het artikel opgenomen voorwaarden.

1° de handelingen of exploitatie zijn uitsluitend bestemd voor de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal of voor het aanleggen, uitbreiden of verbeteren van wegen en hun aanhorigheden;

Het eerste onderdeel van deze voorwaarde sluit aan bij de tekst van het hoger geciteerde artikel 346 VWEU.

Voor een toelichting van het begrip “wapens, munitie en oorlogsmateriaal” wordt verwezen naar de toelichting bij de definities in artikel 2. Het decreet heeft zowel betrekking op “de productie” als “de opslag”.

Wanneer een opschaling van de productie of opslag van andere producten noodzakelijk is, kan geen gebruik gemaakt worden van het decreet.

Wat betreft het tweede onderdeel van 1° is het zo dat het begrip ‘aanhorigheden’ binnen ‘de wegen en hun aanhorigheden’, zoals vermeld ook in artikel 6, §1, X, eerste lid, 1°, van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, ruim is te begrijpen en alles omvat wat nodig is om het beheer en het onderhoud van de wegen te verzekeren¹¹. Het omvat onder meer de parkeerplaatsen langs autosnelwegen en de kunstwerken die deel uitmaken van de weg zoals bruggen, viaducten en tunnels.

2° de handelingen of exploitatie zijn noodzakelijk hetzij om tot een snelle opschaling van de productie of opslag in wapens, munitie of oorlogsmateriaal over te gaan, hetzij om de wegeninfrastructuur versneld klaar te maken opdat deze voldoende inzetbaar is voor strategische militaire mobiliteit;

Zoals hoger aangegeven kan alleen van het decreet gebruik gemaakt worden als de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie afgekondigd is overeenkomstig artikel 5.

¹⁰ Besluit van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

¹¹ THEUNIS en D. VAN EECKHOUTTE, “Mobiliteit – Openbare werken, vervoer, verkeer en verkeersveiligheid” in *De bevoegdheden van de gewesten*, B. SEUTIN en G. VAN HAEGENDOREN (eds.), Brugge, die Keure, 2016, p. 410-411

De voorwaarde onder artikel 6, §1, 2° speelt op het niveau van de concrete activiteit. Deze voorwaarde houdt in dat de afwijking van de vergunnings- en meldingsplicht alleen geldt als de activiteit waarvoor de afwijking gevraagd wordt noodzakelijk is om tot een snelle opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal over te gaan, of tot het versneld klaarmaken van de wegeninfrastructuur opdat deze voldoende inzetbaar is voor strategische militaire mobiliteit.

Aldus moet er ofwel een snelle opschaling nodig zijn van de wapens, de munitie en het oorlogsmateriaal die opgenomen zijn in de in artikel 346, eerste lid, b) en tweede lid van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bedoelde lijst met producten. Onder een "snelle opschaling" moet de situatie begrepen worden dat de veiligheidsbedreigende gebeurtenis of situatie een opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal vereist die niet strookt met de duurtijd van de reguliere vergunnings- en meldingsprocedures.

Ofwel moet het nodig zijn dat een weg of zijn aanhorigheid versneld moet aangelegd, uitgebreid of verbeterd worden opdat deze voldoende inzetbaar wordt voor strategische militaire mobiliteit. Het "versneld klaarmaken" impliceert ook hier de situatie dat de noodzaak tot het klaarmaken van de bewuste wegeninfrastructuur niet strookt met de duurtijd van de reguliere vergunnings- en meldingsprocedures.

Dit vergt een beoordeling *in concreto*.

Het komt aan de Vlaamse Regering toe om *in concreto* te beoordelen of voldaan is aan deze voorwaarde. Dit gebeurt na het raadplegen van de federale minister van defensie (zie artikel 7, §2). Deze is als bevoegde vakminister doorgaans immers goed geplaatst om een inschatting te maken over de noodzaak van het concrete project. In het decreet wordt gebruik gemaakt van de term "raadplegen" om in geval van een crisissituatie de nodige soepelheid aan de dag te kunnen leggen. Idealiter brengt de minister van defensie een schriftelijk gemotiveerd advies uit waarin de bevoegde vakminister een inschatting maakt over het concrete project, maar er kunnen zich ook situaties voordoen waarbij dit niet mogelijk is.

3° de handelingen of exploitatie voor de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal vinden niet plaats in ruimtelijk kwetsbaar gebied als vermeld in artikel 1.1.2, 10° van de VCRO van 15 mei 2009, tenzij ze worden uitgevoerd binnen bestaande constructies, met dien verstande dat in de beslissing, vermeld in artikel 7, §2, eerste lid, toegestaan kan worden om bestaande constructies uit te breiden als dat vereist is om redenen van algemeen belang die verband houden met de noodzaak tot snelle opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal;

Wat betreft een project voor de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal, kan de afwijkingsregeling zowel gebruikt worden voor oprichting van nieuwe constructies en de exploitatie daarin van ingedeelde inrichtingen, als ten aanzien van bestaande, constructies. Het oprichten van nieuwe constructies voor een dergelijk project wordt niet toegestaan in ruimtelijk kwetsbaar gebied. In alle andere gebieden is de afwijkingsregeling in beginsel wel toelaatbaar. Met dien verstande dat alles verwijderd moet worden een zekere tijd (cf. artikel 8) na het verstrijken van de termijn van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie, tenzij er tijdig een omgevingsvergunning voor verkregen wordt. De kans is dan ook eerder klein dat toelating zal gevraagd worden voor een project met volledig nieuwe bouwwerken en belangrijke investeringen in productiecapaciteit in een gebied met een ruimtelijke bestemming waar na afloop van de uitzonderingssituatie geen gewone omgevingsvergunning voor dat project kan bekomen worden.

Voor handelingen en exploitaties die worden uitgevoerd binnen bestaande constructies geldt geen beperking van het ruimtelijk toepassingsgebied. Er geldt evenmin een beperking voor projecten voor de aanpassing van wegeninfrastructuur die noodzakelijk is voor strategische militaire mobiliteit.

Het begrip "constructie" verwijst naar de definitie die opgenomen is onder artikel 4.1.1, 3°, VCRO:

"3° constructie: een gebouw, een bouwwerk, een vaste inrichting, een verharding, al dan niet bestaande uit duurzame materialen, in de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd of op de grond steunend omwille van de stabiliteit, en bestemd om ter plaatse te blijven staan of liggen, ook al kan het goed uit elkaar genomen worden, verplaatst worden, of is het goed volledig ondergronds;"

Het moet gaan om bestaande constructies. Het gaat dus om locaties die liggen in het bestaande ruimtebeslag, in bestaande gebouwen (complexen) of op al verharde terreinen.

De afwijkingsregeling kan bijvoorbeeld gebruikt worden in leegstaande bedrijven of gebouwen.

Op grond van artikel 4, §2 kan de Vlaamse Regering ook toestaan om bestaande constructies uit te breiden als dit vereist is om redenen van algemeen belang die verband houden met de noodzaak tot snelle opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal.

4° de handelingen of exploitatie voor de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal vinden niet plaats in een speciale beschermingszone als vermeld in artikel 2, 43°, van het Natuurdecreet van 21 oktober 1997, tenzij de speciale beschermingszone een zeehavengebied omvat, zoals afgebakend in een ruimtelijk uitvoeringsplan of bij gebrek daaraan, zoals afgebakend conform artikel 3 van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens, en de handelingen of exploitatie daarin plaats vinden;

Het is in beginsel niet wenselijk om de afwijkingsregeling ook toe te passen op projecten voor opslag of productie van wapens binnen speciale beschermingszones. Gelet echter op het zeer grote, huidige en potentiële belang van zeehavengebied voor de opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal, onder meer in functie van overslag en (militair) transport, evenals voor de productie ervan, is een uitzondering hierop wel noodzakelijk in het geval het gaat om speciale beschermingszones waarin zich zeehavengebied bevindt en voor zover het project zich situeert binnen dat gebied. In het vogelrichtlijngebied 'Schorren en polders van de Beneden-Schelde' gaat het, op Linkerscheldeoever, om zeehavengebied met een oppervlakte van meer dan 3000 ha. Het betreft de Antwerpse haven die nu al een belangrijke hub voor militaire mobiliteit is. In een defensiegerelateerde uitzonderingssituatie kan het nodig zijn de terminals op Linkerscheldeoever snel te kunnen inzetten voor de opschaling van de opslag of productie van wapens, munitie en oorlogsmateriaal. Ook het vogelrichtlijngebied 'Poldercomplex' is in dat opzicht relevant. In deze speciale beschermingszone situeert zich immers een deel van het achterhavengebied van Zeebrugge waardoor zij 175 ha zeehavengebied omvat.

Zie eveneens de toelichting hoger in randnummer 16 van de algemene toelichting, als reactie op het desbetreffende onderdeel van het SARO-advies.

De voorwaarde dat een project niet mag plaatsvinden in een speciale beschermingszone (tenzij in zeehavengebied) geldt enkel voor projecten voor de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal. Deze voorwaarde geldt dus niet voor projecten gericht op het aanleggen, uitbreiden of verbeteren

van een weg of zijn aanhorigheden die noodzakelijk zijn in functie van strategische militaire mobiliteit. Het klaarmaken van wegeninfrastructuur voor strategische militaire mobiliteit zal in een aantal gevallen noodzakelijk zijn in diverse speciale beschermingszones, ook in speciale beschermingszones zonder zeehavengebied of ook buiten het zeehavengebied van de enkele speciale beschermingszones waarin zich dergelijk gebied bevindt. Zo wordt bijvoorbeeld in pijler 7 van het Vlaams defensieplan gewezen op de "nood aan verbeterde wegontsluiting van het militaire domein en de vliegbasis in Ursel (met het Kwartier van de Toekomst), de vliegbasis Koksijde en van het militaire domein en de vliegbasis in Zutendaal". Deze militaire domeinen en vliegbasissen liggen deels in speciale beschermingszones. Zie eveneens de toelichting hoger in randnummer 16 van de algemene toelichting.

5° de algemene en sectorale milieuvorwaarden en verplichtingen, en de toepassingsregels ervan, die zijn bepaald bij of krachtens het DABM van 5 april 1995, worden nageleefd;

De algemene en sectorale milieuvorwaarden en verplichtingen zijn in beginsel van toepassing.

Artikel 6, §2 biedt de Vlaamse Regering de mogelijkheid om afwijkingen toe te staan op de algemene en sectorale milieuvorwaarden, als dit vereist is om redenen van algemeen belang die verband houden met de noodzaak tot snelle opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal of tot een versneld klaarmaken van de wegeninfrastructuur opdat deze voldoende inzetbaar is voor strategische militaire mobiliteit. Een afwijking kan ook toegestaan worden in geval het onmogelijk is om bepaalde milieuvorwaarden na te leven.

Onder de voormelde onmogelijkheid wordt ook begrepen de situatie waarin de kosten verbonden aan het naleven van de milieuvorwaarden onevenredig hoog zijn. De omvang van de afwijking is steeds beperkt tot wat noodzakelijk is.

6° als een ontbossing gebeurt, dan wordt deze ontbossing in natura gecompenseerd conform de principes van het Bosdecreet van 13 juni 1990, zonder dat de administratieve procedure hiervoor gevolgd moet worden, binnen een periode van twee jaar na het verstrijken van de termijn waarvoor de Vlaamse Regering de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie heeft afgekondigd dan wel in stand heeft gehouden;

Vermits de afwijkingsregeling de bescherming van de wezenlijke belangen van de veiligheid tot doel heeft en het toepassingsgebied strikt afgebakend is en de nood aan snel handelen, wordt een ontbossing toegelaten zonder eerst de reguliere procedures uit het Bosdecreet te volgen. De initiatiefnemer van het project is wel gehouden de ontbossing in natura te compenseren conform de principes van artikel 90bis van Bosdecreet. Hij moet de compenserende bebossing realiseren binnen een termijn van twee jaar na afloop van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie. Het besluit van de Vlaamse Regering van 16 februari 2001 tot vaststelling van nadere regels inzake compensatie van ontbossing en ontheffing van het verbod op ontbossing voorziet ook een termijn van twee jaar, maar na het verkrijgen van de omgevingsvergunning. Gezien de context van een defensiegerelateerde uitzonderingssituatie is het aangewezen om in dit geval de termijn van twee jaar pas te laten ingaan na afloop van die uitzonderingssituatie.

7° de handelingen of exploitatie worden niet uitgevoerd aan of in goederen die goederen die erkend zijn als werelderfgoed of die in de bufferzone van het werelderfgoed liggen conform artikel 11 van de overeenkomst inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld, opgemaakt in Parijs op 16 november 1972, in de volgende gevallen:

- a) als de goederen voorkomen op de lijst van het werelderfgoed;*
- b) als de handelingen of exploitatie voor de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal zich situeren op percelen in de bufferzone, zoals goedgekeurd door het UNESCO-werelderfgoedcomité, die op minder dan honderd meter van het werelderfgoed liggen;*
- c) als de percelen in de bufferzone, zoals goedgekeurd door het UNESCO-werelderfgoedcomité, op meer dan honderd meter van het werelderfgoed liggen, maar de handelingen strekken tot oprichting van een constructie met een hoogte van meer dan vijftien meter.*

De reden voor deze uitsluiting ligt in de door België geratificeerde UNESCO Werelderfgoedconventie van 1972. Erfgoed dat blijkt geeft van Uitzonderlijke Universele Waarde wordt in uitvoering van de conventie opgenomen op de Werelderfgoedlijst. Vlaanderen beschikt over erkenningen voor de Vlaamse begijnhoven, de belforten, de historische binnenstad van Brugge en het museum-prentenkabinet Plantin-Moretus. In totaal gaat het voor Vlaanderen om 40 onroerende goederen en één stad. Alle lidstaten die de conventie ratificeerden, engageren zich ertoe dit erfgoed in stand te houden. Niet alleen binnen de afbakening van de werelderfgoedsite zelf, maar ook binnen de bufferzone kunnen de lidstaten daartoe gepaste (beheers)maatregelen nemen (of inperken). De bufferzone doet dienst als bescherming voor de werelderfgoedsite tegen externe bedreigingen. Het is dan ook aangewezen in die bufferzone geen projecten voor de productie of opslag van wapens, munitie en oorlogsmateriaal toe te laten aangezien de aanwezigheid ervan in een conflictsituatie leidt tot extra risico's voor het werelderfgoed.

Wat de uitsluiting in artikel 6, §1, 7°, van de bufferzone van het werelderfgoed betreft, is deze via b) en c) ingeperkt op de wijze en volgens de afstanden vermeld in artikel 35, §3, eerste lid, 3° van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning. Artikel 35, §3, bepaalt wanneer het Agentschap voor Onroerend Erfgoed advies verleent over een vergunningsaanvraag.

8° de handelingen of exploitatie worden niet uitgevoerd aan of in goederen die in toepassing van het tweede protocol bij het Verdrag van 's-Gravenhage van 1954 inzake de bescherming van culturele goederen in geval van een gewapend conflict onder versterkte bescherming zijn gesteld.

Voormeld tweede protocol beoogt voor een grotere doeltreffendheid te zorgen voor de bescherming tegen oorlogsgeweld van culturele goederen waarvan de instandhouding van groot belang is voor de mensheid en voor meer universaliteit. Dit protocol is een aanvulling van het verdrag van Den Haag van 1954 inzake de bescherming van culturele goederen in geval van een gewapend conflict. Het tweede protocol creeert een nieuwe categorie van extra beschermde culturele goederen en sites, die onder een regime van 'versterkte bescherming' vallen. Het betreft culturele goederen die 'van grote betekenis zijn voor de mensheid'. Op dit ogenblik is dit voor Vlaanderen Plantin-Moretus, maar daar kunnen in de toekomst nog goederen aan toegevoegd worden. Het Vlaams Parlement heeft bij decreet van 16 juli 2010 ingestemd met het tweede protocol.

Paragraaf 2

Deze bepaling biedt de Vlaamse Regering de mogelijkheid om af te wijken van de algemene en sectorale milieuvorwaarden en werd hoger reeds besproken (art. 6, §1, 5°).

Paragraaf 3

Deze bepaling heeft betrekking op de milieueffectenrapportage voor projecten en voorziet in de toepassing van artikel 1, lid 3 van richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten. Deze bepaling luidt:

"3. Indien hun nationale wetgeving in die mogelijkheid voorziet, kunnen de lidstaten per geval besluiten deze richtlijn niet toe te passen op projecten, of projectonderdelen, die uitsluitend bestemd zijn voor defensie, dan wel op projecten die uitsluitend de respons op civiele noodsituaties tot doel hebben, indien zij oordelen dat toepassing in die gevallen nadelige gevolgen zou hebben voor deze doeleinden."

Artikel 1, lid 3 van richtlijn 2011/92/EU werd in de Vlaamse rechtsorde omgezet door artikel 4.3.1, tweede lid, van het DABM dat bepaalt dat de Vlaamse Regering kan besluiten dat er geen milieueffectrapportage vereist is voor projecten, of projectonderdelen, die uitsluitend bestemd zijn voor defensie, of voor projecten die uitsluitend de respons op civiele noodsituaties tot doel hebben, als ze van oordeel is dat de toepassing van een milieueffectrapportage in die gevallen nadelige gevolgen heeft voor deze doeleinden.

Artikel 6, §3 van het decreet voorziet dat de Vlaamse Regering geval per geval toepassing kan maken van artikel 4.3.1, tweede lid van het DABM.

Paragraaf 4

Deze bepaling voorziet dat de regels inzake de veiligheidsrapportage bedoeld in Titel IV/1, hoofdstuk V van het DABM niet van toepassing zijn wanneer dit decreet wordt toegepast. De hierin vervatte regels inzake de veiligheidsrapportage geven uitvoering aan richtlijn 2012/18 van 4 juli 2012 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, houdende wijziging en vervolgens intrekking van Richtlijn 96/82/EG van de Raad (Seveso III-richtlijn).

Artikel 2, 2, a) van de Seveso III-richtlijn bepaalt dat de richtlijn niet van toepassing is op militaire inrichtingen, installaties of opslagplaatsen.

Dit neemt uiteraard niet weg dat de exploitant, binnen de grenzen van de redelijkheid, de maatregelen moet nemen om de veiligheid van de omgeving te garanderen en de Vlaamse Regering ook maatregelen kan opleggen in haar beslissing (art. 7, §1, 4° en art. 7, §2, eerste lid).

Paragraaf 5

Deze paragraaf heeft betrekking op de passende beoordeling waarnaar verwezen wordt in artikel 6, derde lid van richtlijn 92/43/EEG van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (Habitatrichtlijn) en die, zoals blijkt uit de definitie van artikel 3, 5°, van dit decreet, ook vermeld wordt in artikel 36ter, §3, van het Natuurdecreet van 21 oktober 1997 en in artikel 19, derde lid, van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten.

Het eerste lid van paragraaf vijf verwijst naar een "speciale beschermingszone als vermeld in artikel 2, 43°, van het Natuurdecreet van 21 oktober 1997". In dat artikel wordt een speciale beschermingszone als volgt gedefinieerd:

"43° speciale beschermingszone:

- a) een gebied, aangewezen door de Vlaamse Regering met toepassing van artikel 4 van de Vogelrichtlijn;*
- b) een gebied, aangewezen door het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of een andere lidstaat van de Europese Unie met toepassing van artikel 4 van de Vogelrichtlijn;*
- c) een gebied, aangewezen door de Vlaamse Regering met toepassing van artikel 4, vierde lid, van de Habitatrichtlijn, of, in afwachting van die aanwijzing, een gebied dat met toepassing van de Habitatrichtlijn door de Vlaamse Regering definitief is vastgesteld met toepassing van artikel 36bis, § 6, van dit decreet of dat geacht wordt definitief te zijn vastgesteld met toepassing van artikel 36bis, § 12, van dit decreet;*
- d) een gebied, aangewezen door het Waalse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of door een andere lidstaat van de Europese Unie met toepassing van artikel 4, vierde lid, van de Habitatrichtlijn of, in afwachting van die aanwijzing, een gebied dat voorgesteld is door één van beide gewesten of door een andere lidstaat, met toepassing van artikel 4, eerste lid, van de Habitatrichtlijn, dat door de Europese Commissie van communautair belang is verklaard met toepassing van artikel 4, tweede lid, van de Habitatrichtlijn;"*

Vermits het decreet in belangrijke mate tot doel heeft om in een defensiegerelateerde uitzonderingssituatie over te kunnen gaan tot een snelle opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal, wordt in eerste instantie gedacht aan initiatieven die ondernomen zullen worden buiten speciale beschermingsgebieden. Ten aanzien van deze gebieden geldt immers een specifieke Europeesrechtelijke beschermingsregeling met stringente beperkingen. Deze geldt echter ook voor elke project dat ondernomen wordt *buiten* een speciale beschermingszone, maar met een potentiële impact op een dergelijke zone. In de bijzondere situatie dat de openbare veiligheid fundamenteel in het gedrang is en om die reden een snelle opschaling van wapens, munitie of ander oorlogsmateriaal vereist is, dan wel een versnelde aanpassing van de wegeninfrastructuur in functie van strategische militaire mobiliteit, is die ruime externe werking, waar deze noodzaakt tot een voorafgaande passende beoordeling van de impact van emissies e.d. op speciale beschermingszones, een te beperkende factor. Om die reden voorziet dit decreet in zijn artikel 6, §5, eerste lid, dat voor projecten buiten speciale beschermingszones, maar met mogelijke significante gevolgen voor een dergelijk gebied, geen voorafgaande passende beoordeling van de gevolgen voor de betrokken speciale beschermingszone moet opgesteld worden. Wel voorziet het decreet dat in dat geval een passende beoordeling opgesteld wordt binnen de zes maanden na de beslissing van de Vlaamse Regering over de toepassing van de afwijkingsregel.

Een voortoets, aan de hand waarvan bepaald kan worden of het project betekenisvolle effecten kan hebben op een speciale beschermingszone en of bijgevolg een passende beoordeling nodig is, kan uitgevoerd worden voor of na de in artikel 7, §2, eerste lid, vermelde beslissing.

Als op basis van de passende beoordeling niet de zekerheid kan worden verkregen dat het project geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone zal veroorzaken, moet de initiatiefnemer alle nodige compenserende maatregelen om te waarborgen dat de algehele samenhang van de speciale beschermingszone en -zones bewaard blijft. Deze terminologie sluit nauw aan op deze van artikel 6, lid 3, van de Habitatrichtlijn en stemt overeen met deze gebruikt bij de omzetting van artikel 6, lid 3, in de artikelen 9 en 16 van het

decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten. Is voormelde zekerheid er wel, dan zijn geen compenserende maatregelen nodig. Van voormelde zekerheid is volgens de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie sprake "wanneer er wetenschappelijk gezien redelijkerwijs geen twijfel bestaat dat er geen schadelijke gevolgen zijn" (HvJ 7 september 2004, C-127/02, ECLI:EU:C:2004:482).

Indien de passende beoordeling negatief is en compenserende maatregelen moeten worden genomen, zal uit de passende beoordeling al blijken voor welke Europees beschermde habitattypes of soorten welke compenserende maatregelen nodig zijn gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor die habitattypes of soorten die te vinden zijn in het besluit van de Vlaamse Regering houdende de definitieve vaststelling van de instandhoudingsdoelstellingen en prioriteiten voor de betrokken speciale beschermingszone.

Hoewel opgemaakt na de beslissing van de Vlaamse Regering over het project, blijft de passende beoordeling haar rol spelen voor het behoud van de speciale beschermingszones en de samenhang tussen deze zones. Aangezien de passende beoordeling na en dus buiten de besluitvorming door de Vlaamse Regering over het betrokken project valt, is als kwaliteitsgarantie voorzien dat de initiatiefnemer de passende beoordeling moet opmaken in overleg met het Agentschap voor Natuur en Bos (in het kader van een gewone vergunningsprocedure wordt over de bij de aanvraag te voegen passende beoordeling het advies ingewonnen van het ANB). De initiatiefnemer moet ook aan het agentschap rapporteren over de uitvoering van de compenserende maatregelen (dit is ook voorzien in het Natuurdecreet, maar dan wel bij toepassing van de afwijkingsprocedure van artikel 36ter, §5, met andere woorden in het kader van de zgn. ADC-toets).

Via deze aanpak worden aldus twee belangen met elkaar verzoend: enerzijds is voor de vele projecten die kunnen ontplooid worden buiten speciale beschermingszones de passende beoordeling niet langer een te sterk beperkende en vertragende factor. Hierdoor wordt een snelle opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal of een snelle aanpassing van wegeninfrastructuur mogelijk, wat noodzakelijk is in het licht van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie. Anderzijds worden de nodige garanties ingebouwd zodat bij een negatieve conclusie van de beoordeling van de gevolgen van het gebied, de nodige compenserende maatregelen worden genomen om te waarborgen dat de algehele samenhang van de speciale beschermingszone en -zones bewaard blijft.

Deze aanpak is noodzakelijk omdat de handelingen of exploitatie die onder het toepassingsgebied van dit decreet vallen, ingegeven zijn vanuit de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie. De maatregel is ook proportioneel vermits de nodige garanties op compensatie ingebouwd worden. Daarnaast blijft deze aanpak beperkt tot projecten die zich situeren buiten speciale beschermingszones.

Het hoger reeds aangehaalde artikel 346 VWEU bepaalt dat de Europese verdragen geen beletsel vormen dat een lidstaat maatregelen neemt die hij noodzakelijk acht voor de bescherming van de wezenlijke belangen van zijn veiligheid en die betrekking hebben op de productie van of de handel in wapens, munitie en oorlogsmateriaal.

Artikel 6, lid 4 van de Habitatrichtlijn voorziet in dat verband ook expliciet dat in geval van dwingende redenen van groot openbaar belang (waartoe onder meer de openbare veiligheid behoort, zo blijkt uit artikel 6, lid 4, tweede alinea) negatieve conclusies van een passende beoordeling gecompenseerd kunnen worden. Op die manier wordt dus binnen de grenzen en filosofie gebleven van de Habitatrichtlijn en gaat de maatregel niet verder dan nodig.

Verder heeft het Europees Hof van Justitie reeds geoordeeld dat er in uitzonderlijke situaties afgeweken kan worden van de verplichting om voorafgaand aan de activiteiten een passende beoordeling van de gevolgen uit te voeren *"wanneer er een actueel of imminent gevaar voor de instandhouding van dat gebied bestaat dat de onmiddellijke uitvoering ervan vereist"*.¹² In dezelfde zin – en mede in het licht van het hierboven geschetste artikel 346 VWEU – moet aangenomen worden dat ook in geval van een defensiegerelateerde uitzonderingssituatie afgeweken kan worden van het principe dat de passende beoordeling van de gevolgen voorafgaand aan de activiteiten moet plaatsvinden.

In het internationaal recht wordt de noodsituatie („state of necessity”) overigens ook erkend als gewoonterechtelijke rechtvaardiging voor de niet-nakoming van internationaalrechtelijke verplichtingen. Dit is volgens de commissie voor internationaal recht van de Verenigde Naties met name mogelijk om een wezenlijk belang tegen een ernstig en onmiddellijk gevaar te beschermen.¹³ Dit geldt in het bijzonder ook ten aanzien van defensiedoeleinden. *A fortiori* is het dus mogelijk de in het decreet voorziene werkwijze te hanteren die de kernprincipes van de Habitatrichtlijn en de passende beoordeling respecteert. Advocaat-Generaal Kokott heeft er reeds op gewezen dat dit principe binnen de voormelde grenzen ook toegepast kan worden ten aanzien van het Verdrag van Aarhus en Richtlijn 2011/92/EU.¹⁴ Vermits het om een algemeen principe gaat, geldt dit ook ten aanzien van de Habitatrichtlijn.

Het derde, vierde en vijfde lid betreffen de situatie van een project dat men zou willen ondernemen binnen een speciale beschermingszone. Wat betreft projecten voor productie of opslag van wapens, munitie en oorlogsmateriaal is dit voor de toepassing van dit decreet evenwel enkel toelaatbaar, ingevolge de bepaling van artikel 6, §1, 4°, in de paar speciale beschermingszones die zeehavengebied omvatten en voorzover het project zich situeert binnen dat zeehavengebied. In het geval een project voor het aanleggen, uitbreiden of verbeteren van een weg of zijn aanhorigheden zich zou situeren in een speciale beschermingszone, wordt dit project nooit bij voorbaat uitgesloten van het toepassingsgebied van dit decreet. Het toepassingsgebied wordt in dat geval ook niet beperkt tot een bepaald ruimtelijk bestemmingsgebied binnen de betrokken speciale beschermingszone. Daar staat wel tegenover dat men, voor elk project dat men zou willen uitvoeren binnen een speciale beschermingszone, een voorafgaande passende beoordeling moet uitvoeren, zoals vereist door de Habitatrichtlijn. Voor een speciale beschermingszone waarvan de instandhoudingsdoelstellingen al rekening houden met de aanwezigheid binnen die zone van een haven, door de realisatie van die doelstellingen hoofdzakelijk te situeren in natuurkerngebieden buiten het

¹² HvJ 7 december 2023, C-434/22.

¹³ Zie Resolutie 56/83 van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties van 28 januari 2002 <https://docs.un.org/en/A/RES/56/83>. Artikel 25, lid 1, onder a), van het Ontwerp Artikelen inzake staatsaansprakelijkheid voor internationale onrechtmatige daden (Algemene Vergadering van de Verenigde Naties – zesenvijftigste vergadering, hoofdstuk VII, blz. 530 (<http://www.un.org/Depts/german/gv-56/band1/56bd-6.pdf>)).

Dit wordt ook bevestigd in de rechtspraak van het Internationaal Gerechtshof. Zie Arrest van het IGH van 25 september 1997 Gabčíkovo-Nagymaros Project (Hongarije/Slowakije), I.C.J. Reports 1997, blz. 7, punt 52. Vgl. ook artikel 15 EVRM.

¹⁴ Conclusie advocaat-generaal J. Kokott van 29 november 2018 (C-411/17), *Inter-Environnement Wallonie ea.*, 157-158.

“3. Afwijking van het Verdrag van Aarhus

(...)”

157. Daarnaast wordt echter de noodsituatie („state of necessity”) erkend als gewoonterechtelijke rechtvaardiging voor de niet-nakoming van internationaalrechtelijke verplichtingen, maar daaraan worden zeer strenge voorwaarden gesteld. De Commissie voor internationaal recht heeft die voorwaarden in die zin vastgelegd dat niet-nakoming de enige mogelijkheid moet zijn voor een staat om een wezenlijk belang tegen een ernstig en onmiddellijk gevaar te beschermen. Deze voorwaarden worden ook toegepast door het IGH.”

havengebied, kan de passende beoordeling van een project voor de productie of opslag van wapens, wanneer zich dat situeert in het havengebied van die speciale beschermingszone, mogelijks uitwijzen dat het project niet zal leiden tot een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone.

Indien de passende beoordeling aantoont dat een betekenisvolle aantasting niet kan worden uitgesloten, kan het project toch doorgaan als er geen minder schadelijke alternatieven zijn. Afhankelijk van de aard, het precieze doel en de locatie van het project zal dit wel of niet aangetoond kunnen worden. Wat betreft projecten langs de terminals op Linkerscheldeoever in vogelrichtlijngebied 'Schorren en polders van de Beneden-Schelde' zal daarbij bijv. gewezen kunnen worden op de unieke situatie van de haven van Antwerpen als strategisch knooppunt in militaire mobiliteit. Indien de Vlaamse Regering tot de conclusie komt dat er effectief geen voor de speciale beschermingszone minder schadelijke alternatieven zijn, dan volgt uit de vaststelling door de Vlaamse Regering dat het project voldoet aan de voorwaarden van artikel 6, §1, 1° en 2°, van het decreet, meteen ook dat voldaan is aan de voorwaarde van artikel 6, lid 4, van de Habitatrichtlijn dat de realisatie van het project nodig is omwille van een dwingende reden van groot openbaar belang. Dat deze conclusie over de aanwezigheid van een dwingende reden van groot openbaar belang van rechtswege gekoppeld wordt aan de vaststelling dat het project voldoet aan de voorwaarden van artikel 6, §1, 1° en 2°, van het decreet, is logisch. De vervulling van die voorwaarden houdt immers in dat er *in casu* sprake is van een project dat uitsluitend bestemd is voor de productie of opslag van wapens, munitie en oorlogsmateriaal (art. 6, §1, 1°) én dat dit noodzakelijk is om tot een snelle opschaling van die productie of opslag over te gaan (art. 6, §1, 2°). Bovendien wordt dit vastgesteld in het kader van een afgekondigde defensiegerelateerde uitzonderingssituatie waarin er een ernstige bedreiging is van de fundamentele structuren van België of de Europese Unie en de openbare veiligheid ernstig in het gedrang is. In die omstandigheden is er bijgevolg sprake van een dwingende reden van groot openbaar belang die verband houdt met de openbare veiligheid, in de zin van artikel 6, lid 4, tweede lid, van de Habitatrichtlijn. Dit maakt dat wanneer de betekenisvolle aantasting die het project zou veroorzaken betrekking zou hebben op een prioritair type natuurlijke habitat of een prioritaire soort, geen voorafgaand advies van de Europese Commissie vereist is over de toepassing van de afwijkingsprocedure en de ingeroepen dwingende reden van groot openbaar belang.

De wijze waarop lid 4 van artikel 6 van de Habitatrichtlijn is omgezet in het vijfde lid van artikel 6, §5, van dit decreet, sluit nauw aan bij hoe dat lid is omgezet in artikel 16, §1, derde lid, van het decreet betreffende complexe projecten van 25 april 2014. De bepaling inzake rapportering over de uitvoering van de compenserende maatregelen, sluit aan bij de overeenkomstige bepaling van artikel 36ter, §5, tweede lid, en is de pendant van de rapporteringsverplichting voorzien in het tweede lid van artikel 6, §5, van dit decreet betreffende de compenserende maatregelen voor een project buiten de speciale beschermingszones.

Paragraaf 6

Naar analogie met de mogelijkheid om af te wijken van de algemene en sectorale milieuvoorwaarden, bieden het eerste en tweede lid de mogelijkheid om af te wijken van de verplichtingen uit het Onroerenderfgoeddecreet (OED) en de uitvoeringsbesluiten. Op grond van deze bepaling – die dus bestaat naast de afwijking op de verschillende toelatingen uit het Onroerenderfgoeddecreet waarin artikel 4 reeds voorziet – kan de Vlaamse Regering in de beslissing die ze neemt op grond van artikel 7, §2 afwijken van alle autonome verplichtingen uit het OED. Zonder exhaustiviteit te beogen, gaat het bijvoorbeeld om de mogelijkheid om af te wijken van artikel 6.4.1. OED (actiefbehoudsbeginsel beschermde goederen), artikel 6.4.3. OED (passiefbehoudsbeginsel beschermde goederen), artikel 5.1.1.

OED (passiefbehoudsbeginsel inzake archeologie), van de verschillende zorgplichten waarin het decreet voorziet, van beheersplannen, etc.

Er kan enkel afgeweken worden van deze verplichtingen als dit vereist is om redenen van algemeen belang die verband houden met de noodzaak tot snelle opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal of tot een versneld klaarmaken van de wegeninfrastructuur opdat deze voldoende inzetbaar is voor strategische militaire mobiliteit. Of als het onmogelijk is om bepaalde verplichtingen na te leven. Onder de voormelde onmogelijkheid wordt ook begrepen de situatie waarin de kosten verbonden aan het naleven van de verplichtingen onevenredig hoog zijn. De omvang van de afwijking is steeds beperkt tot wat noodzakelijk is.

Het derde lid verduidelijkt dat de regels inzake de archeologienota bedoeld in hoofdstuk 5 van het Onroerenderfgoeddecreet hoe dan ook niet van toepassing zijn wanneer dit decreet toepassing krijgt.

Paragraaf 7

Naar analogie met de mogelijkheid om af te wijken van de algemene en sectorale milieuvoorwaarden en het Onroerenderfgoeddecreet en de uitvoeringsbesluiten, bieden het eerste en tweede lid de mogelijkheid om af te wijken van de verplichtingen uit het Bodemdecreet en het Materialendecreet en de uitvoeringsbesluiten erbij. Zonder exhaustiviteit te beogen kan, in voorkomend geval, bijvoorbeeld afgeweken worden van de regels inzake het bodematteest, het uitvoeren van een oriënterend of beschrijvend bodemonderzoek, de bodemsanering, het grondverzet, van de veiligheidsmaatregelen, voorzorgsmaatregelen, verplichtingen inzake nazorg, gebruiksbependingen etc. Ook hier kan enkel afgeweken worden als dit vereist is om redenen van algemeen belang die verband houden met de noodzaak tot snelle opschaling van de productie of opslag van wapens, munitie of oorlogsmateriaal of tot een versneld klaarmaken van de wegeninfrastructuur opdat deze voldoende inzetbaar is voor strategische militaire mobiliteit. Of als het onmogelijk is om bepaalde verplichtingen na te leven. Onder de voormelde onmogelijkheid wordt ook hier de situatie begrepen waarin de kosten verbonden aan het naleven van de verplichtingen onevenredig hoog zijn. De omvang van de afwijking is steeds beperkt tot wat noodzakelijk is.

De exploitant van de inrichting of activiteit, of de wegbeheerder, in het geval van het aanleggen, uitbreiden of verbeteren van een weg of zijn aanhorigheid, blijft evenwel steeds de saneringsplichtige en aansprakelijke voor de bodemverontreiniging die tot stand is gebracht door emissies afkomstig van een inrichting, activiteit of handeling die toegelaten wordt door de beslissing, vermeld in artikel 7, §2, eerste lid. De Vlaamse Regering kan in de beslissing, vermeld in artikel 7, §2, eerste lid dus niet afwijken van dit principe. Onder de exploitant wordt de natuurlijke persoon of rechtspersoon begrepen die een ingedeelde inrichting exploiteert of voor de rekening van wie ze wordt geëxploiteerd, wat overeenstemt met de definitie van het begrip "exploitant" in artikel 5.1.1. van het DABM (waarnaar ook verwezen wordt in het Bodemdecreet).

Paragraaf 8

Deze paragraaf voorziet dat als betrokken handelingen of exploitaties of het versneld klaarmaken van de wegeninfrastructuur de aanleg, verbreding of aanpassing van een gemeenteweg vereisen, deze aanleg, verbreding of aanpassing niet beschouwd wordt als zijnde de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg in de zin van het Gemeentewegendecreet. Deze behoeft aldus geen voorafgaande beslissing van de gemeenteraad.

Let wel, deze toelating via de beslissing van de Vlaamse Regering is slechts tijdelijk. 1 jaar na het verstrijken van de termijn waarvoor de Vlaamse Regering de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie heeft afgekondigd zal teruggekeerd moeten worden naar de oorspronkelijke situatie, dan wel een bestendiging van de afwijking via de geijkte procedures. (cfr. artikel 8)

Artikel 7.

Dit artikel regelt de procedure, de toelating en bekendmaking. Deze procedure wordt doelbewust weinig formalistisch en soepel gehouden om in geval van een defensiegerelateerde uitzonderingssituatie passend en snel te kunnen reageren rekening houdende met de concrete omstandigheden.

Paragraaf 1

De aanvrager die van de afwijkingsregeling wil gebruikmaken, maakt de in het artikel vermelde informatie over aan de Vlaamse Regering, de betrokken provincie en de betrokken gemeente of gemeenten.

Dit gebeurt door een kennisgeving naar het e-mailadres van de voor de milieuaspecten en de aspecten ruimtelijke ordening in de omgevingsvergunningverlening bevoegde subentiteit van het Departement Omgeving te verzenden of door een brief aan het Departement Omgeving te sturen. Het is niet mogelijk om de kennisgeving via het omgevingsloket te bezorgen omdat het daar niet op voorzien is.

Tot de gevraagde informatie behoort ook de identificatie van de externe gevaarbronnen en gevoelige omgevingsobjecten en, in voorkomend geval, de eventuele nodige maatregelen om de veiligheid van de omgeving te garanderen. Dit zijn enkele belangrijk elementen die in normale omstandigheden deel uitmaken van een omgevingsveiligheidsrapport in de zin van artikel 4/1.1.1., eerste lid, 5° van het DABM. Deze informatie moet de Vlaamse Regering toelaten om met kennis van zaken de beslissing vermeld in paragraaf 2 van artikel 7 te nemen en daarbij de nodige maatregelen op te leggen, onder meer om zware ongevallen zoveel als mogelijk te voorkomen en de gevolgen ervan voor mens en milieu te beperken.

Paragraaf 2

De Vlaamse Regering neemt een beslissing en gaat daarbij na of de vraag voldoet aan de voorwaarden van artikel 6, §1. In voorkomend geval beslist zij ook over de toepassing van de paragrafen 2 en 3 van artikel 6, waarbij een beslissing genomen wordt over het al dan niet toestaan van afwijkingen op de algemene en sectorale milieuvoorwaarden (§2) en het al dan niet toestaan van een vrijstelling van de project-MER (§3).

De Vlaamse Regering kan alle maatregelen opleggen die zij nodig acht. Deze maatregelen kunnen bijvoorbeeld betrekking hebben op de omgeving, de veiligheid, het onroerend erfgoed etc.

Tevens neemt zij daarbij een beslissing over het al dan niet organiseren van een inspraakprocedure en de wijze waarop dit in voorkomend geval gebeurt. Dit vormt een toepassing van artikel 6, lid 1, c) van het Verdrag van Aarhus dat stelt dat elke partij, *"indien haar nationale wetgeving hierin voorziet, per geval [kan] besluiten de bepalingen van dit artikel niet toe te passen op voorgestelde activiteiten voor nationale defensiedoeleinden, indien die partij meent dat een dergelijke toepassing op deze doeleinden van nadelige invloed zal zijn"*.

Indien de Vlaamse Regering beslist om een inspraakprocedure te organiseren, stelt zij de termijn en modaliteiten hiervan vast en neemt zij de beslissing over de

aanvraag na afloop van de inspraakprocedure. Indien de Vlaamse Regering beslist om geen inspraakprocedure te organiseren, kan zij dit vaststellen in de beslissing waarbij ze uitspraak doet over de aanvraag.

Er wordt bewust voor geopteerd om geen termijn (vervaltermijn of termijn van orde) op te leggen waarbinnen de Vlaamse Regering een beslissing moet nemen. De termijn waarbinnen de Vlaamse Regering een beslissing moet nemen, valt immers niet generiek te regelen gelet op het *ad hoc* karakter van de procedure. Zo hangt de beslissingstermijn onder meer af van de vraag of er al dan niet inspraakprocedures georganiseerd worden (en welke termijn daarvoor gebruikt worden) en of er een milieueffectenrapport moet worden opgesteld wat telkens geval per geval wordt beoordeeld. De doelstelling van het decreet is echter dat er snel geschakeld moet kunnen worden in functie van de concrete noden, zodat het evident is dat een beslissing niet nodeloos uitgesteld kan worden.

De beslissing van de Vlaamse Regering over de toepassing van de afwijkingsregeling voor een bepaald project, is een individuele rechtshandeling. Deze kan dan ook genomen worden door de bevoegde minister op basis van de algemene delegatieregeling, zoals deze momenteel is vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juli 2024 tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Regering.

Paragraaf 3

Dit artikel voorziet in de controle van het Vlaams Parlement als hoogste democratisch orgaan. Het decreet wordt bekrachtigd door het Vlaams Parlement binnen een termijn van 15 dagen vanaf de inwerkingtreding ervan en treedt buiten werking bij ontstentenis van bekrachtiging binnen deze termijn.

Wanneer het Vlaams Parlement ingevolge overmacht niet kan samenkomen binnen deze termijn (bijvoorbeeld wanneer de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie niet toelaat dat het Vlaams Parlement bijeenkomt), stelt de Vlaamse Regering die overmachtssituatie vast en gebeurt de bekrachtiging op de eerstvolgende bijeenkomst van het Vlaams Parlement.

Wat inzake de vertrouwelijkheid van bepaalde informatie uiteengezet werd bij de decretale bekrachtiging van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie (artikelsgewijze toelichting bij artikel 5) geldt *mutadis mutandis* voor de decretale bekrachtiging van de beslissing tot toestemming van een individueel project. Tijdens de parlementaire behandeling zal ook hier uiteraard een evenwicht gevonden moeten worden tussen het transparantiebeginsel enerzijds en het delicaat, geheim of vertrouwelijk karakter van bepaalde informatie anderzijds.

Paragraaf 4

De initiatiefnemer moet uiterlijk de dag voor de start van de werkzaamheden of exploitatie een affiche ter plaatse aanplakken waarin ze de bevolking informeert. De informatie die deze meedeelt, zorgt ervoor dat duidelijk is voor welke handelingen of exploitaties en voor welke percelen de afwijkingsregeling wordt toegepast.

Voor de plaats en de wijze van aanplakking (in welke straten, het soort affiche, de grootte van de affiches enzovoort) wordt verwezen naar de regeling voor de aanplakking van vergunningen, meer bepaald artikel 59 van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

Het Departement Omgeving en de betrokken gemeente publiceren de beslissing bedoeld in paragraaf 2 op hun website, behoudens in geval van overmacht

(bijvoorbeeld als de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie die niet mogelijk zou maken omdat internet niet of niet naar behoren functioneert).

Hierdoor wordt de bevolking breder geïnformeerd over de toepassing van de afwijkingsregeling. Daarnaast zijn op die manier ook de gewestelijke en de gemeentelijke inspectiediensten ervan op de hoogte dat er geen omgevingsvergunning of omgevingsmelding vereist is.

Tot slot wordt het bekrachtigingsdecreet eveneens gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 8.

Dit artikel regelt het einde van de afwijkingsregeling.

Krachtens het eerste lid houdt de afwijkingsregeling op uitwerking te hebben een jaar na het verstrijken van de termijn waarvoor de Vlaamse Regering de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie heeft afgekondigd dan wel in stand gehouden. Die overgangsperiode van een jaar is nodig om de initiatiefnemers toe te laten, als ze hun activiteiten ter plaatse willen voortzetten, om de nodige vergunningen aan te vragen of om nog een lopende productie in uitvoering van een eerder gegunde opdracht voor levering van bijv. munitie te kunnen afwerken. Deze overgangsperiode is dus nodig om initiatiefnemers die al belangrijke investeringen gedaan hebben onder het uitzonderingsregime rechtszekerheid te geven. Deze periode is eveneens nodig voor overheden die met met toepassing van de afwijkingsregeling wegeninfrastructuur hebben aangepast. De termijn van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie zelf is immers beperkt. Deze termijn kan beperkt blijven tot twee jaar of minder en mogelijk zullen initiatiefnemers kort voor het verlopen van die termijn nog niet weten of die al dan niet zal verlengd worden. Hierdoor zou, in het geval uiteindelijk beslist wordt de termijn van de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie niet te verlengen, men plots zonder toelating voor de exploitatie en stedenbouwkundige handelingen vallen, terwijl het doorlopen van de gewone procedure voor het verkrijgen van een omgevingsvergunning de nodige tijd vraagt. Dit alles verantwoordt dat de beslissing van de Vlaamse Regering waarmee een project toelating heeft gekregen om van de afwijkingsregeling gebruik te maken, pas ophoudt uitwerking te hebben een jaar na het verstrijken van de termijn waarvoor de Vlaamse Regering de defensiegerelateerde uitzonderingssituatie heeft afgekondigd dan wel in stand gehouden.

Aansluitend voorziet het tweede lid in een aanvullende termijn van een jaar, die ingaat na het verstrijken van de termijn van een jaar uit het eerste lid, om de constructie, of de onderdelen of uitbreiding ervan, met inbegrip van eventuele funderingen, nutsleidingen, verhardingen en reliewijzigingen, en de functiewijzigingen en alle handelingen en exploitaties waarvoor de Vlaamse Regering toelating heeft gegeven in de beslissing, vermeld in artikel 7, §2, eerste lid, te verwijderen of ongedaan te maken.

Aangezien de toelating in de afwijkingsbeslissing zich kan beperken tot bijv. een uitbreiding van een reeds bestaande constructie, wordt dit met zoveel woorden ook vermeld in het tweede lid.

Ingevolge de opmerking van de SARO (onder nr. 20 van haar advies) betreffende de handhaving van artikel 8 wordt naast het verwijderen en ongedaan maken van alles waarvoor toelating is gegeven (dat als verplichting wordt opgelegd), ook bepaald dat de verdere instandhouding ervan niet toegelaten is. (zie ook de toelichting bij artikel 11).

Artikel 9.

Dit artikel en de navolgende wijzigingsbepaling van artikel 16.1.1 van het DABM van 5 april 1995 bepalen dat dit decreet voor wat betreft milieuaangelegenheden kan gehandhaafd worden door middel van de regels en instrumenten voorzien in titel XVI van het DABM. Omwille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid wordt dit ook hier ingeschreven en niet enkel in titel XVI van het DABM. Dit is in overeenstemming met de werkwijze die gehanteerd wordt bij de andere regelgeving die gehandhaafd wordt met toepassing van titel XVI DABM. Op dezelfde wijze wordt in artikel 9 ook bepaald dat dit decreet wat betreft aangelegenheden die onder de ruimtelijke ordeningsregelgeving ressorteren, wordt gehandhaafd volgens titel VI VCRO.

Artikel 10.

Om voorliggend decreet wat betreft milieuaangelegenheden te kunnen handhaven, moet dit onder het toepassingsgebied van titel XVI van het DABM worden gebracht. Dit gebeurt door de toevoeging van het decreet aan de opsomming van artikel 16.1.1, eerste lid, van het DABM.

Door het zogenaamde "Implementatiedecreet" van 26 april 2024 en het Omgevingshandhavingsbesluit van 23 mei 2025 wordt titel XVI DABM (en alle regelgeving waarop titel XVI DABM van toepassing is) vanaf 1 april 2026 onder het toepassingsgebied gebracht van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023 (het KVH). Zodoende zal voorliggend ontwerp van decreet automatisch mee onder het toepassingsgebied gebracht worden van het KVH, gelijklopend met de andere regelgeving die valt onder het toepassingsgebied van titel XVI DABM.

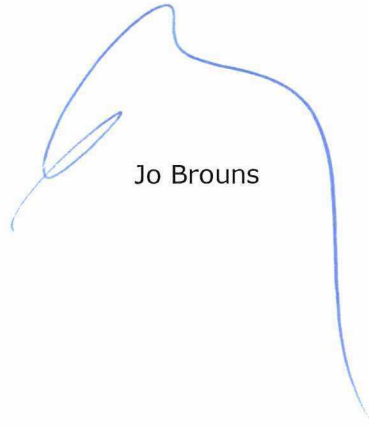
Artikel 11.

Ingevolge de opmerking van de SARO (onder randnr. 20 van haar advies) betreffende de handhaving van artikel 8 wordt een specifieke handhavingsbepaling opgenomen in de VCRO. Niet alleen wordt het niet beschikken over een toelatingsbeslissing (tenzij een reguliere omgevingsvergunning of meldingsakte voorhanden is) of het uitvoeren van de handelingen in strijd met de toelatingsbeslissing strafbaar gesteld, maar ook het verder uitvoeren van de handelingen als men zich om welke reden dan ook niet meer kan beroepen op de toelatingsbeslissing: geen (tijdige) bekrachtiging van de beslissing, het uitgewerkt zijn van de beslissing of de schorsing of vernietiging van de beslissing. Indien in de toelatingsbeslissing specifieke maatregelen zijn opgelegd en deze niet worden nageleefd, is er ook een schending. Ten slotte wordt ook voorzien dat de verplichting tot het niet tijdig verwijderen of ongedaan maken van de handelingen en hun gevolgen strafbaar wordt gesteld en dat de verdere instandhouding ervan eveneens strafbaar is. Dit betreft een instandhoudingsmisdrijf los van de instandhoudingsinbreuk uit artikel 6.2.2, 1°, VCRO zodat dit ook buiten ruimtelijk kwetsbaar gebied geldt. Dit is te verantwoorden doordat het gaat om handelingen die specifiek worden gesteld in kader van een uitzonderingssituatie waarbij afwijkingen worden voorzien op diverse regelgevingen ongeacht de gebiedsbestemming. De schendingen worden in de andere regelgevingen ook gekwalificeerd als misdrijven en sluiten geen bestemmingsgebieden uit. Er zou een ongelijkheid worden gecreëerd door voor deze uitzonderlijke gevallen enkel voor de VCRO in een andere strafbaarstelling te voorzien.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Matthias Diependaele

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw,

A handwritten signature in blue ink, consisting of a large, sweeping loop that starts from the left, goes up and over, and then curves down to the right. A smaller, more compact loop is visible on the left side of the main stroke.

Jo Brouns